

[Tarkistettu suomennos englanninkielisestä tekstistä: v2]

Johdanto

On kulunut yli kolme vuosikymmentä mannermaisten neuvonantajalautakuntien perustamisesta vuonna 1968. Tänä aikana Neuvonantajien laitos on hankkinut korvaamatonta kokemusta, ja sen vaikutus tuntuu aina voimakkaammin kautta bahá'í-maailman. Kansainvälisen Opetuskeskuksen asettuminen Karmelvuorella sijaitsevaan hallintorakennukseensa tarjoaa suotuisan tilaisuuden Neuvonantajien laitoksen toimintaa kuvailevan asiakirjan julkaisemiselle. Niinpä olemme valmistaneet aiemmin tästä aiheesta annetusta ohjauksesta yhteenvedon, jonka toivomme lisäävän ystävien ymmärrystä ei vain neuvonantajien ja heidän avustajiensa velvollisuuksista vaan myös hallintojärjestyksen toiminnasta yleensä.

Asiakirja käsittää kaksi osaa. Ensimmäisessä luomme yleiskatsauksen laitoksen eri osatekijöihin ja niiden velvollisuuksiin. Toinen osa on niiden toimintaan liittyviä erityisnäkökohtia selventävien lausuntojen luettelo.

Bahá'u'lláhin alulle panema hallintojärjestys täyttää jumalallisesti säädetyn tarkoituksensa sellaisten laitosten järjestelmän avulla, joista kullakin on oma selkeästi määritelty toimintapiirinsä. Järjestyksen keskeinen hallintoelin on Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, jonka toimivaltuudet perustuvat Bahá'u'lláhin ilmaisemaan Sanaan sekä 'Abdu'l-Bahán ja Suojelijan tulkintoihin ja selityksiin. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston ohjauksessa paikalliset ja kansalliset henkiset neuvostot käyttävät lainsäädäntö-, toimeenpano- ja tuomiovaltaansa bahá'í-yhteisön asioissa. Tätä valtaa käyttävät myös näiden laitosten perustamat alueelliset neuvostot, komiteat ja muut elimet niille annettujen valtuuksien puitteissa.

Yhdistyneenä vaaleilla valituille kollektiivisille elimille yhteisöä sitovaan päätöksenteko-oikeuteen on se henkinen, moraalinen ja älyllinen vaikutus, joka hallintojärjestyksellä on sekä uskovien elämään että bahá'í-uskon laitosten työhön. Tämä vaikutus saa erityisluonteen neuvonantajan korkeaan asemaan nimitettyjen henkilöiden sekä heidän edustajiensa suorittamissa palveluissa. Erityisesti mannermaisille neuvonantajille sekä avustajalautakunnan jäsenille ja heidän apulaisilleen on uskottu bahá'í-uskon suojeluun ja opettamiseen liittyvät tehtävät. Velvollisuuksiensa suorittamisessa mannermaiset neuvonantajat saavat ohjauksensa Kansainväliseltä Opetuskeskukselta, laitokselta,

jonka toimialue on maailmanlaajuinen ja joka työskentelee kiinteästi Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kanssa.

Omissa tehtävissään toimien nämä neuvonantajien ja henkisten neuvostojen laitokset ovat yhteisesti vastuussa bahá'í-uskon suojelusta ja opettamisesta. Niiden välinen sopusointuinen vuorovaikutus turvaa ohjauksen, rakkauden ja rohkaisun jatkuvan virtaamisen uskoville ja antaa uutta voimaa heidän yksilöllisille ja yhteisille ponnistuksilleen edistää bahá'í-asiaa. Tällaisen vuorovaikutuksen arvo korostuu Suojelijan 4.6.1957 kirjoittaman sähkeen sanoissa, jotka aikanaan viittasivat Asian käsiin ja kansallisiin neuvostoihin: "KALLIIN USKON TURVALLISUUDEN TAKAAMINEN BAHÁ'Í YHTEISÖJEN HENKINEN HVYINVOINTI YKSITYISTEN JÄSENTEN USKON ELINVOIMA SEN TYÖLÄÄSTI PYSTYTETTYJEN LAITOSTEN ASIALLINEN TOIMINTA SEN MAAILMANLAAJUISTEN HANKKEIDEN TOTEUTUMINEN SEN LOPULLISEN KOHTALON TÄYTTYMINEN OVAT KAIKKI SUORAAN RIIPPUVAISET NÄIDEN KAHDEN LAITOKSEN JÄSENTEN HARTEILLA LEPÄÄVIEN VAATIVIEN VELVOLLISUUKSIEN ASIANMUKAISESTA SUORITTAMISESTA – –".

Valituille hallintoelimille kuuluvista tehtävistä vapautettuina neuvonantajat ja avustajalautakunnan jäsenet pystyvät keskittämään energiansa yksilöllisten bahá'iden, bahá'í-laitosten ja bahá'í-yhteisöjen periaatteisiin pitäytymisen edistämiseen. Heidän ymmärryksensä opetuksista, yhdessä heidän kiinteästä bahá'í-toiminnan eri puoliin osallistumisestaan saamansa kokemuksen tuoman viisauden kanssa, antaa heille erityisesti pätevyyden tarjota neuvoja, jotka auttavat valittujen elinten työtä. Lisäksi se, että heillä on korkeampi arvoasema kuin henkisillä neuvostoilla, takaa sen, että heille tiedotetaan asianmukaisesti ja että henkiset neuvostot kiinnittävät asiaankuuluvaa huomiota heidän neuvoihinsa ja suosituksiinsa. Bahá'í-uskon hallinnolliset prosessit eivät kohdistu yksinomaan oikeudellisiin kysymyksiin, lakeihin ja sääntöihin sekä toimintaa ohjaaviin ohjelmiin, vaan käsittävät myös toimenpiteet, joilla saavutetaan ystävien kokosydaminen tuki ja kanavoidaan heidän energiansa. Neuvonantajat ja heidän avustajansa tuovat näihin kaikkiin tällaisiin hallintoprosesseihin omat kykynsä todistettua omistautuneisuutta ja pyhittäytynyttä henkeä omaavina yksilöinä. Samaten heillä on elintärkeä osa ystävien kannustamisessa ja yksilön aloitteellisuuden, monimuotoisuuden ja toiminnan vapauden vaalimisessa. Ponnisteluissaan he pyrkivät seuraamaan Asian käsien jalanjalkia, Asian käsien, joita 'Abdu'l-Bahá kutsui "levittämään jumalallisia tuoksua, ylentämään ihmissieluja, edistämään oppineisuutta, jalostamaan kaikkien ihmisten luonnetta ja aina ja kaikissa olosuhteissa olemaan pyhittäytyneitä ja irrottautuneita kaikista maallisista asioista."

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto

1. tammikuuta 2001

Kansainväliset ja mannermaiset neuvonantajat sekä avustajalautakunnat

Historiallinen katsaus

Jumalan Asian käsien laitos on Bahá'u'lláhin luoma ja 'Abdu'l-Bahán virallisesti Viimeisessä Tahdossaan ja Testamentissaan määrittelemä ja perustama. Suojelijan ohjauksessa tämän laitoksen tehtäviä selvennettiin ja kehitettiin yksityiskohtaisemmin. Aikaa myöten Shoghi Effendi perusti avustajalautakunnat bahá'í-uskon suojelu- ja opetustehtäviin palvelemaan Jumalan Asian käsien työtä ja turvaamaan heidän elintärkeä vaikutuksensa ulottumisen kaikkialle bahá'í-yhteisöön.

Shoghi Effendin kuoltua ja Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston päädyttyä siihen tulokseen, ettei se voisi säätää uusien Asian käsien nimittämismahdollisuutta, Oikeusneuvoston oli välttämätöntä kehittää keino näille korkea-arvoisille bahá'í-uskon virkailijoille uskottujen elintärkeitten suojelu- ja opetustehtävien jatkumisesta tulevaisuudessa. Ensimmäinen askel tässä kehityksessä otettiin marraskuussa 1964, jolloin Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto selvensi suhdettaan Käsien laitokseen toteamalla, että ”Asian käsien laitosta koskevissa yleisiä toimintalinjoja käsittelevissä asioissa aiemmin Suojelijalle kuulunut vastuu päätöksistä on nyt Yleismaailmallisella Oikeusneuvostolla bahá'í-uskon ylimpänä ja keskuslaitoksena, jonka puoleen kaikkien tulee kääntyä”. Tuolloin lisättiin myös avustajalautakunnan jäsenten määrää, ja kullakin mantereella Asian käsiä kehoitettiin nimittämään yksi tai useampi avustajalautakuntansa jäsen toimimaan hallintotehtävissä heidän puolestaan ja heidän nimissään.

Kesäkuussa 1968 perustettiin mannermaiset neuvonantajalautakunnat. Tähän merkittävään päätökseen liittyi useita Asian käsien työskentelyä koskevia muutoksia: aiemmin mannermaisella tasolla toimimaan nimitettyjen Asian käsien palvelut muuttuivat maailmanlaajuisiksi siten, että kukin käsi nyt toimi yksilöllisesti suoraan Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston yhteydessä, kädet vapautettiin vastuusta ohjata avustajalautakuntia, joista tuli neuvonantajalautakuntien apulaitoksia, Pyhässä maassa asuville Asian käsille annettiin tehtäväksi toimia yhdyskanavana Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston ja neuvonantajalautakuntien välillä, ja käsien ja neuvonantajalautakuntien välistä työsuhdetta selkeytettiin. Tällöin viitattiin myös siihen, että tulevaisuudessa Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto tulisi perustamaan kansainvälisen opetuskeskuksen Pyhässä maassa asuvien käsien avulla. Kansainvälinen Opetuskeskus perustettiin kesäkuussa 1973. Samana vuonna avustajalautakunnan jäsenet valtuutettiin nimittämään apulaisia.

Asian käsien ja sittemmin neuvonantajien laitoksen olemassaolo – laitoksen, joka koostuu bahá'í-uskon etujen edistämisessä mitä elintärkeintä roolia esittävistä yksilöistä, joilla ei kuitenkaan ole lainsäädäntö-, toimeenpano- tai tuomiovaltaa, ei mitään papillisia tehtäviä eikä oikeutta antaa auktoritatiivisia tulkintoja – on sellainen bahá'í-hallinnon piirre, jolle ei ole vertaa aiemmissa uskonnoissa. Bahá'u'lláh ja hänen jälkeensä 'Abdu'l-Bahá uskoivat suojelu- ja opetustehtävät niin bahá'í-uskon valituille laitoksille kuin joillekin nimitetyille yksilöille.

Kansainvälisestä Opetuskeskuksesta puhuessaan Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto on todennut, että sen perustaminen saattoi päätökseen Pyhässä maassa asuvien Asian käsien työn.

Opetuskeskukselle on annettu tehtäväksi koordinoita, stimuloida ja ohjata neuvonantajalautakuntien toimintaa sekä toimia yhdyskanavana näiden ja Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston välillä.

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston peruskirjassa todetaan:

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto perusti neuvonantajalautakuntien laitoksen Jumalan Asian käsille annettujen suojelu- ja opetustyön erityistehtävien jatkamiseksi tulevaisuudessa. Näiden lautakuntien jäsenet nimittää Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto.

Samassa asiakirjassa kuvataan alun perin rakkaan Suojelijan perustamia kahta avustajalautakuntia seuraavasti:

Kullakin alueella tulee olla kaksi avustajalautakuntaa yksi bahá'í-uskon suojelua ja toinen sen opettamista varten. Näiden neuvostojen jäsenmäärästä päättää Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto. Avustajalautakunnan jäsenet palvelevat mannermaisten neuvonantajalautakuntien ohjauksessa ja toimivat niiden edustajina, avustajina ja neuvojina.

Kansainvälinen Opetuskeskus

Kansainvälisessä Opetuskeskuksessa on yhdeksän jäsentä, kansainvälistä neuvonantajaa, jotka Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto nimittää maailman kaikkien aikuisten uskovien joukosta viisivuotiskaudeksi, joka alkaa toukokuun 23. päivänä välittömästi kansainvälisen bahá'í-konventin jälkeen. Jumalan Asian kädet ovat olleet Opetuskeskuksen pysyväisjäseniä sen perustamisesta lähtien.

Opetuskeskuksen työ on luonteeltaan ensisijaisesti kollektiivista. Sen velvollisuuksiin kuuluu palvella Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston informaatio- ja analyysilähteenä ja antaa ohjausta ja resursseja mannermaisille neuvonantajille. Sen edellytetään olevan täysin perillä bahá'í-asian tilanteesta maailman kaikissa osissa ja seuraavan valppaasti mahdollisuuksia bahá'í-uskon laajentumiseksi, sen laitosten lujittamiseksi ja bahá'í-yhteisöelämän kehittämiseksi. Sen on analysoitava näitä mahdollisuuksia maailmanlaajuisten suunnitelmien valossa, ennakoitava tarpeita maailmanlaajuisesti ja turvattava tarvittavien resurssien saaminen kansallisten yhteisöjen käyttöön. Tässä yhteydessä se kiinnittää erityistä huomiota ihmisvoimavarojen kehittämiseen auttaen yhteisöjä lisäämään valmiuttaan vaalia alati kasvavan uskovien joukon henkistä ymmärrystä, bahá'í-uskon tuntemusta sekä palvelun taitoja ja kykyjä.

Kansainväliselle Opetuskeskukselle on annettu tehtäväksi tarkkailla Jumalan uskon turvallisuutta ja varmistaa sen suojeleminen. Sen täytyy tutkia kaikki orastavat liitonrikkuruus -tapaukset – käyttäen tarvittaessa mannermaisten neuvonantajien ja heidän avustajiensa palveluja ja arvioiden näiden raportteja – ja päättää, pitäisikö syyllinen karkottaa bahá'í-asiasta, sekä alistaa sitten päätöksensä Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston harkittavaksi. Se noudattaa samanlaista menettelyä katuvien liitonrikkureiden jäsenyyden palauttamisen suhteen. Yleisemmin ottaen Opetuskeskuksen tulee

seurata tarkasti bahá'í-yhteisöjen henkistä hyvinvointia, kannustaen neuvonantajia ja heidän avustajiaan vahvistamaan uskovia niin, että nämä pystyvät vastustamaan bahá'í-asiaan niin ulkoa kuin sisältäpäin kohdistuvan vastustuksen vaikutuksia, ja auttamaan kansallisia ja paikallisia henkisiä neuvostoja ratkaisemaan kysymyksiä, jotka voisivat synnyttää epäilyä bahá'í-uskon ja sen opetusten turmeltumattomuudesta.

Mannermaiset neuvonantajalautakunnat

Tällä hetkellä on viisi mannermaista neuvonantajalautakuntaa, jotka toimivat maailman viidellä pääalueella: Aasiassa, Afrikassa, Amerikoissa, Australaasiassa ja Euroopassa. Neuvonantajien toimikaudesta ja kunkin lautakunnan toimialueen täsmällisistä rajoista samoin kuin kunkin lautakunnan jäsenmäärästä päättää Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto. Toimikausi, joka käynnistyi ensi kertaa liiton päivänä 26. marraskuuta 1980, on nykyään viisi vuotta.

Neuvonantajat toimivat neuvonantajina ainoastaan oman neuvonantajalautakuntansa alueella. Jos he muuttavat asumaan oman mantereensa ulkopuolelle, he automaattisesti luopuvat jäsenyydestään. Neuvonantajien ensimmäinen velvollisuus kohdistuu heidän oman lautakuntansa työhön. He toimivat kuitenkin yhteistyössä muiden lähialueita palvelevien lautakuntien kanssa ja voivat suorittaa erityistehtäviä muillakin kuin omalla mantereellaan Kansainvälisen Opetuskeskuksen tai itse Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston heitä siihen pyytäessä.

Kukin neuvonantajalautakunta pitää toimikautenaan koko joukon kokouksia neuvotellen bahá'í-uskon suojelua ja opetustyötä koskevan työnsä eri ulottuvuuksista. Joistakin asioista, kuten avustajalautakunnan jäsenten nimittämisestä ja varojen osoittamisesta eri tarkoituksiin päättää lautakunta kokonaisuudessaan. Joidenkin tehtävien hoitamiseen – esimerkiksi mantereen jonkin alueen bahá'í-yhteisön eri osapuolten kannustamiseen – osallistuu joukko neuvonantajia neuvotellen ja työskennellen yhdessä siten, että heidän kykyjään hyödynnetään toisiaan täydentävällä tavalla. Joistakin velvollisuuksista, mm. jonkin alueen avustajalautakunnan jäsenen valvonnasta ja ohjauksesta, vastaa yleensä yksi neuvonantaja lautakunnan puolesta. Yleisesti ottaen tulisi pitää mielessä, että toisin kuin muut hallintojärjestyksen laitokset, joiden tulee toimia kollektiivisesti, neuvonantajat toimivat ensisijaisesti yksilöinä. Useimpien asioiden hoidossa heillä on kullakin käytettävissään laaja kirjo mahdollisuuksia heidän laitokselleen ominaisen joustavuuden puitteissa.

Neuvonantajien työn kannalta on olennaista ymmärtää, että kaikki neuvonantajalautakunnan jäsenet kantavat vastuuta koko mantereesta ja että heidän tulee mahdollisuuksiensa mukaan tutustua bahá'í-asian tilaan kyseisen mantereen maissa. Yksittäisten neuvonantajien laatimien ajoittaisten raporttien avulla lautakunta pysyy tietoisena kehityksestä mantereen kaikilla alueilla ja pystyy antamaan ohjausta, joka auttaa sen jäseniä näiden velvollisuuksien hoitamisessa. Vaikka ainoankaan neuvonantajan ei pidä katsoa olevan yksinään vastuussa mistään alueesta, on kunkin neuvonantajan tietyn alueen kansallisen henkisen neuvoston ja avustajalautakunnan jäsenten kanssa tapahtuvan kiinteän vuorovaikutuksen kautta saama yksityiskohtainen perehtyneisyys suureksi hyödyksi kaikille lautakunnan neuvonantajille.

Avustajalautakunnat

Neuvonantajalautakunnat nimittävät avustajalautakunnan jäsenet kunkin mantereen uskovien joukosta viisivuotiskaudeksi neuvonantajien omaa nimitystä seuraavan vuoden liiton päivänä. Jäsenten tulisi olla vähintään 21-vuotiaita. Nimityksistä päättää mannermainen lautakunta kokonaisuudessaan yhteisneuvottelussa, joka voidaan tarvittaessa suorittaa postitse.

Avustajalautakunnan jäsenet ovat yksilöllisesti vastuussa sille neuvonantajalautakunnalle, joka heidät nimittää. Itse he eivät muodosta mitään päätöksiä tekevää elintä. Avustajalautakunnan jäsenet voivat kuitenkin neuvotella keskenään ja tehdä yhteistyötä, kunhan huolehtivat siitä, etteivät toimi vastoin tätä periaatetta.

Kullekin avustajalautakunnan jäsenelle määrätään oma alueensa, ja vaikka sellainen alue voi käytännön syistä olla yhteneväinen tietyn maan tai kansallisen neuvoston alueen kanssa, ei mikään kiinteä ja sitova sääntö määrää, että näin tulisi olla. Avustajalautakunnat ovat mannermaisia laitoksia ja niiden jäsenille määrättyjen alueiden rajojen ei suinkaan tarvitse vastata kansallisia rajoja. Ilman neuvonantajien erityisvaltuutusta avustajalautakunnan jäsen ei toimi tässä ominaisuudessa hänelle määrätyn alueen ulkopuolella. Ilmeisistä syistä on suotavampaa, että avustajalautakunnan jäsenet asuvat sillä alueella, jota he palvelevat. Jos alueella ei kuitenkaan ole sopivaa ehdokasta tähän tehtävään, neuvonantajat saattavat päätyä muunlaiseen järjestelyyn.

Avustajalautakunnan jäsenten alueita määriteltessään mannermaisen neuvonantajalautakunnan tulee varmistaa, että mantereen alue on kokonaisuudessaan kattavasti jaettu molempien avustajalautakunnan jäsenten kesken. Toisin sanoen jokaisen paikkakunnan bahá'ílla tulee olla sekä suojeluneuvoston jäsen että opetusneuvoston jäsen, jonka puoleen he voivat kääntyä.

Avustajalautakunnan jäsenten apulaiset

Kukin mannermainen neuvonantajalautakunta valtuuttaa yksittäiset avustajalautakunnan jäsenet nimittämään apulaisia. Oikea nimitys on ”avustajalautakunnan jäsenten apulaiset” eikä ”avustajalautakunnan apulaiset”. Avustajalautakunnan jäsen nimittää apulaisen työskentelemään määrättyllä alueella, ja tämä toimii apulaisena vain kyseisellä alueella. Apulaiset, samoin kuin avustajalautakunnan jäsenet, toimivat yksilöinä eivätkä neuvottelevana elimenä.

Apulaisten toimikauden pituus on jätetty kunkin neuvonantajalautakunnan päätettäväksi eikä sitä tarvitse yhtenäistää maailmanlaajuisesti. Avustajalautakunnan jäsenet voivat nimittää joitakin apulaisia määrääjäksi, toisia ei. Nimitykset voidaan tehdä rajoitetuksi ajaksi kuten vuodeksi tai kahdeksi, minkä jälkeen uudelleen nimittäminen on mahdollista. Joissakin tapauksissa neuvonantajalautakunta voi katsoa hyväksi myöntää avustajalautakunnan jäsenille luvan nimittää apulaisia erityistä projektia tai projekteja varten, joista jotkut voivat olla kestoltaan hyvinkin lyhyitä.

Kansallisissa, alueellisissa ja paikallisissa hallintoelimissä palveleminen

Kaikilla aikuisilla bahá'ílla, mannermaiset neuvonantajat ja avustajalautakunnan jäsenet mukaan lukien, on oikeus äänestää valtuutettujen vaaleissa ja paikallisten henkisten neuvostojen jäsenten vaaleissa. Arvoasemansa ja erityisvelvollisuuksiensa vuoksi neuvonantajia ei voida valita palvelemaan paikallisissa, alueellisissa tai kansallisissa hallintoelimissä. Avustajalautakunnan jäseniä voidaan äänestää vaaleilla valittaviin tehtäviin, mutta jos hänet valitaan tällaiseen tehtävään kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla, hänen on päätettävä, jatkaako avustajalautakunnan jäsenenä vai ottaako vastaan uuden tehtävä, koska he eivät voi toimia molemmissa tehtävissä samanaikaisesti.

Jos avustajalautakunnan jäsen tulee valituksi henkiseen neuvostoon tai alueelliseen neuvostoon tai valtuutetuksi kansalliseen vuosikokoukseen, hänelle tulee suoda riittävästi aikaa tehdä valintansa eikä hänen tulisi tuntea velvoitusta tehdä päätöstään välittömästi vaalituloksen julistamisen jälkeen. Avustajalautakunnan jäsenyys on katsottava päteväksi syyksi erota vaaleilla valitusta elimestä.

Vaikkakin on vaalittava mitä läheisintä suhdetta neuvonantajien laitoksen ja kansallisten henkisten neuvostojen ja niiden apuelinten välillä, avustajalautakunnan jäseniä ei nimitetä komiteoihin, sen paremmin äänivaltaisina kuin ei-äänivaltaisina jäseninä. Jotkin toimintamuodot kuten esimerkiksi bahá'í-tutkimusseura tai jostain yhteiskunnallistaloudellisen kehityksen alueesta vastaava komitea kuuluvat eri luokkaan. Tarvittavan ammatillisen pätevyyden omaavat neuvonantajat ja avustajalautakunnan jäsenet voivat palvella tällaisissa johtokunnissa ja komiteoissa, edellyttäen tietenkin, että tällainen palvelu ei estä heitä hoitamasta avustajalautakunnan jäsenen velvollisuuksiaan. Saman periaatteen mukaisesti avustajalautakunnan jäsenillä voi olla työntekijä/työnanataja –suhde kansalliseen henkiseen neuvostoon, esimerkiksi PR-henkilönä tai kansalliselle neuvostolle kuuluvan laitoksen hallintovastaavana. Myös neuvonantajan on mahdollista kansallisen neuvoston puolesta edustaa bahá'í-yhteisön etuja suhteessa maan viranomaisiin.

Kiinteä osallistuminen koulutusinstituutin toimintaan on osa avustajalautakunnan jäsenten alati kehittyviä tehtäviä, ja sen vuoksi he voivat palvella instituuttien asioita valvovissa johtokunnissa tai komiteoissa. Tuollaisen elimen jäsenenä toimiessaan avustajalautakunnan jäsenellä ei ole neuvottelussa ja päätöksenteossa mitään erioikeuksia muihin jäseniin nähden. Avustajalautakunnan jäsenen osallistuminen koulutusinstituutin toimintaan ei luonnollisestikaan rajoitu johtokunnan jäsenyyteen; monet palvelevat myös instituutin koordinaattoreina ja toimivat sen opettajina.

Kansallinen henkinen neuvosto, kansallinen komitea, alueellinen neuvosto tai paikallinen henkinen neuvosto voivat kääntyä suoraan avustajalautakunnan jäsenen puoleen pyytäen tätä aivan kuten se pyytäisi ketä tahansa uskovaan suorittamaan sellaisia tehtäviä kuin kurssin pitäminen kesäkoulussa tai puheen pitäminen konferenssissa. On täysin avustajalautakunnan jäsenen ratkaistavissa, vaikuttaisiko tällaiseen pyyntöön suostuminen häiritsevästi hänen muiden velvollisuuksiensa täyttämiseen.

Uskovat voivat palvella samanaikaisesti niin avustajalautakunnan jäsenten apulaisina kuin paikallisten ja kansallisten neuvostojen sekä alueellisten neuvostojen ja komiteoiden jäseninä sekä toimia niiden virkailijoina. Täten jonkun uskovan nimittäminen avustajalautakunnan jäsenen apulaiseksi ei edellytä kyseisen henkilön eroa muista hallinnollista elimistä eikä se sinänsä ole

peruste eron hyväksymiselle. Jos henkilö uskoo, että hänellä on jokin erityisyys olla suostumatta apulaiseksi nimitykseen, hän on tietenkin vapaa esittämään asian avustajalautakunnan jäsenelle tai neuvottelemaan siitä paikallisen henkisen neuvoston kanssa.

Mannermaisten neuvonantajien ja heidän avustajiensa velvollisuudet

Niin neuvonantajalautakunnilla kuin kansallisilla henkisillä neuvostoilla on bahá'í-uskon suojeluun ja opettamiseen liittyviä erityistehtäviä. Neuvonantajien tehtäviin kuuluu mm. avustajalautakunnan jäsenten ohjaaminen, neuvottelu ja yhteistyö kansallisten henkisten neuvostojen kanssa sekä Kansainvälisen Opetuskeskuksen ja täten Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston perehdyttäminen bahá'í-asian tilaan omilla alueillaan.

Neuvonantajien velvollisuuksiin kuuluu kannustaa kullakin mantereella tapahtuvaa bahá'í-uskon laajentumis- ja lujitustoimintaa sekä edistää bahá'í-elämän henkisiä, älyllisiä ja sosiaalisia puolia. Yhteisön henkinen hyvinvointi ja yksityisen jäsenen uskon elinvoima, perhe-elämän perustusten lujittaminen ja opetusten opiskeleminen ovat neuvonantajien ja heitä auttamaan kutsuttujen henkilöiden erityishuomion kohteena. Samoin heidän tehtäviinsä kuuluu vaalia ystävien ja heidän laitostensa kykyä laatia järjestelmällisiä toimintasuunnitelmia, toteuttaa ne tarmokkaasti ja oppia kokemuksesta rakentaessaan Bahá'u'lláhin ennakoimaa maailmansivilisaatiota. Tässä yhteydessä kasvukulttuurin edistäminen bahá'í-yhteisössä on olennainen osa neuvonantajien työtä.

Suojelu- ja opetustoimen avustajalautakunnilla on selvästi erilaiset tehtävät. Niillä on kuitenkin joitakin yhteisiä tehtäviä erityisesti syventymisen ja lujittamisen alueilla. Alun alkaen Suojelija näki, että avustajalautakunnat avustaisivat Jumalan Asian käsiä ”heidän pyhässä kaksoistehtävässään suojella bahá'í-uskoa ja edistää sen opetustoimintaa”. Suojelijan määrittelemiin avustajalautakunnan jäsenten tehtäviin kuuluu mm.: vilkastuttaa ja lujittaa opetustoimintaa yhteistyössä olemassa olevien hallintoelinten kanssa, vierailuillaan auttaa elvyttämään heikkoja keskuksia, ryhmiä ja neuvostoja, tukea suunnitelmien tehokasta ja ripeää toteuttamista, pitää yhteyttä pioneereihin auttaen heitä hellittämättömästi jatkamaan palveluaan ja painottaen heille heidän velvollisuuksiensa pyhää luonnetta, rohkaista kirjeitse ja vierailuin yksilöitä ja neuvostoja, juurruttaa uskovien mieleen, että kaiken bahá'í-toiminnan perusta on ykseys, rohkaista ystäviä lahjoittamaan avokätisesti eri rahastoihin ja kiinnittää heidän huomionsa yksilön ponnistusten ja aloitteellisuuden tärkeyteen. Lisäksi Shoghi Effendi määräsi suojelupuolen avustajalautakunnan erityistehtäväksi bahá'í-uskon turvallisuuden tarkkailemisen. Kuten kokemus on osoittanut, suojelupuolen avustajalautakunnan jäsenet auttavat myös bahá'í-asian opettamisessa, mutta suuren osan voimavaroistaan he keskittävät ystävien Liiton tuntemuksen syventämiseen ja rakkauden ja ykseyden hengen vaalimiseen. Heidän ponnistelunsa tukevat merkittävästi bahá'í-yhteisön kasvua, sillä bahá'í-uskon suojeleminen kytkeytyy kiinteästi sen opettamiseen.

Se joustavuus ja helppous, jolla neuvonantajat ja avustajalautakunnan jäsenet voivat vastata yhteisössä havaittuihin tarpeisiin – kuten esimerkiksi tarpeeseen kannustaa, selventää suunnitelmia, syventää tietoutta opetuksista, suojella Liittoa – ovat heidän toimintansa merkittäviä piirteitä. Tämä joustavuus antaa heille mahdollisuuden toimia tilanteen vaatimusten mukaan, onpa kysymyksessä neuvojen antaminen kokouksessa, yksilön opastaminen yksityisesti, ystävien auttaminen ymmärtämään ja noudattamaan henkisen neuvoston päätöstä tai Liittoa koskevien kysymysten

käsittely. Kaikissa näissä yhteyksissä he voivat kohdistaa huomion asiaankuuluviin kirjoituksiin, jakaa tietoa, tutkia tilanteita ja tutustua olosuhteisiin tavalla, joka ei aina ole henkisille neuvostoille mahdollista. He pystyvät sitten kertomaan henkisille neuvostoille tarpeelliseksi katsomassaan määrin niitä ajatuksia, analyysyjä, huomioita ja neuvoja, jotka väistämättömästi edistävät näiden neuvostojen kykyä palvella yhteisöjään. Missä paikalliset neuvostot ovat uusia tai heikkoja, avustajalautakunnan jäsenet kannustavat niitä toiminnan järjestämisessä. Kaikissa tapauksissa he kannustavat paikallisia uskovia tukemaan neuvostonsa aloitteita.

Apulaisten rooli puolestaan käsittää yleisen velvollisuuden auttaa avustajalautakunnan jäsentä hoitamaan tehtäviään. Heidän panoksensa luonne kuvastuu kuitenkin niissä erityistehtävissä, joita heille kullekin määrää se avustajalautakunnan jäsen, jota he avustavat. Noiden tehtävien täsmällinen luonne määräytyy sen perusteella, millaiseksi avustajalautakunnan jäsen näkee palveleмиensa yhteisöjen tarpeet ja mahdollisuudet ja ensi sijaisesti juuri tässä yhteydessä apulaisten valmentaminen ja ohjaaminen osoittautuu tärkeäksi.

Yhteistyö kansallisten henkisten neuvostojen kanssa

Mannermaisten neuvonantajalautakuntien suhde kansallisiin henkisiin neuvostoihin perustuu sellaiseen rakastavaan yhteistyöhön, jossa nämä kaksi laitosta palvelevat samoja päämääriä ja hartaasti toivovat saavansa todistaa samojen jumalallisten siunausten laskeutuvan ystävien bahá'í-asian edistämiseen ja lujaan vakiinnuttamiseen tähtäävien pyrkimysten päälle. Se on alati kehittyvä suhde, joka muodostuu aina rikkaammaksi näiden laitosten vastatessa bahá'í-yhteisön rakentamisen haasteeseen ja ylpeänä todistaessa bahá'í-uskon etenemistä.

Mannermaisten neuvonantajien ja kansallisten neuvostojen toimiessa yhdessä yhteisön laajentumisen ja lujittumisen turvaamiseksi kansalliset neuvostot tekevät kaikki tarpeelliset hallinnolliset päätökset ja vastaavat niiden toteuttamisesta. Neuvonantajat tuovat neuvostojen toimintaan perspektiivin, joka neuvojen, ohjauksen, suositusten, ehdotusten tai selostusten muodossa esitettäessä rikastuttaa neuvoston ymmärrystä, perehdyttää sen laaja-alaisempaan kokemukseen ja kannustaa sitä säilyttämään maailmanlaajuisen näkemyksen.

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston nimittäminä virkailijoina neuvonantajat avustavat bahá'í-uskon päätä laajentamaan kansallisten henkisten neuvostojen ja niiden alaisten yhteisöjen perustaa, vaalimaan niiden lujuutta ja varmistamaan niiden turvallisuuden. Avustajalautakunnan välityksellä neuvonantajat levittävät toimintansa tuottamia etuja paikallisille henkisille neuvostoille sekä yhteisön ruohonjuuritasolle.

Velvollisuuksiaan täyttäessään neuvonantajat tukevat kansallisen henkisen neuvoston aloitteita, jotka syntyvät usein näiden laitosten yhteisneuvottelujen tuloksena. Avustajalautakunnan jäsenet selittävät ystäville näiden aloitteiden luonteen ja tarkoituksen, innostavat heitä antamaan tukensa neuvoston vetoomukselle ja kannustavat heitä yhtenäiseen toimintaan. Neuvonantajilla on luonnollisestikin laajat valtuudet päättää, millä tavalla heidän laitoksensa toteuttaa nämä tehtävät.

Se neuvonantajien työn keskeinen piirre, joka tekee heille mahdolliseksi arvokkaiden neuvojen antamisen kansallisille henkisille neuvostoille, on heidän vapautensa olla puuttumatta hallinnon yksityiskohtiin – vapaus, joka sallii heidän keskittyä bahá'í-uskon elintärkeisiin kysymyksiin. On

kuitenkin huolehdittava siitä, ettei tämä puuttumattomuus johda äärimmäisiin tilanteisiin. Neuvonantajien ei ole syytä pidättäytyä ilmaisemasta kansallisille henkisille neuvostoille näkemyksiään hallinnollisista kysymyksistä, eikä kansallisten henkisten neuvostojen pidä tuntea, ettei niiden sovi käyttää hyväkseen mahdollisuutta neuvotella neuvonantajien kanssa tällaisista kysymyksistä.

Neuvonantajilla ei ole vain oikeus vaan velvollisuus neuvotella kansallisten henkisten neuvostojen kanssa, neuvoa niitä ja tehdä niille ehdotuksia niiden erityistehtävien täyttämistä. Neuvonantajat kiinnostavat kansallisten neuvostojen huomion bahá'í-yhteisössä ilmeneviin ongelmiin ja suuntauksiin, joiden he katsovat vaativan huomiota. Tässä suhteessa heidän työnsä koskee itse kansallisten neuvostojenkin toimintaa. Jos neuvonantajat huomaavat kansallisen henkisen neuvoston tai sen elinten toiminnassa merkittäviä poikkeamia hallinnollisista tai muista periaatteista, heidän on neuvoteltava tästä neuvoston kanssa ja ehdotettava korjaavia toimenpiteitä. Näin heidän on meneteltävä vähääkään pelkäämättä, että tällainen menettely kenties synnyttää jännitteitä näiden kahden laitoksen välille.

Neuvonantajien ja kansallisten henkisten neuvostojen suhtautuminen toisiinsa ei perustu heidän työsuhdettaan koskevien sääntöjen ankaraan soveltamiseen. Yhteisten velvollisuuksien täyttäminen on mahdollista vain kaikkia onnistuneita bahá'í-suhteita koskevien henkisten edellytysten viitekehyksen puitteissa. Näiden kahden laitoksen välinen vuorovaikutus kukoistaa rakkauden ilmapiirissä ja aidon kunnioituksen vaatimuksia noudattaen. Bahá'u'lláh in kehoitus on tässä suhteessa äärimmäisen opastava. Hän sanoo: ”Älkää alentako Bahán oppineiden asemaa, älkääkä vähätelkö sellaisten hallitsijoiden arvoa, jotka jakavat oikeutta keskuudessanne.”

Vuorovaikutustapa

Se tapa, jolla toisaalta mannermaisten neuvonantajien ja heidän apuelintensä ja toisaalta kansallisten henkisten neuvostojen ja niiden elinten välinen vuorovaikutus tapahtuu, on säädelty tukemaan dynaamista keskinäisen riippuvuuden suhdetta. Samoin kuin neuvonantajilla on suora neuvottelukosketus kansallisiin ja paikallisiin neuvostoihin, samoin heillä on suora kosketus alueellisiin bahá'í-neuvostoihin. Neuvonantajat voivat valtuuttaa avustajalautakunnan jäsenen neuvottelemaan kansallisen henkisen neuvoston kanssa jotain tiettyä tarkoitusta varten, mutta tästä ei saa tulla säännöllinen käytäntö. He voivat myös valtuuttaa avustajalautakunnan jäsenen neuvottelemaan alueellisen neuvoston kanssa tarpeen mukaan. Kansalliset ja paikalliset neuvostot eivät voi antaa ohjeita avustajalautakunnan jäsenille, niin suuresti kuin ne ovatkin riippuvaisia näiden elintärkeistä palveluista. Jos kansallinen henkinen neuvosto toivoo avustajalautakunnan jäsenen suorittavan jonkin erityistehtävän avustajalautakunnan jäsenen ominaisuudessa, sen tulee osoittaa pyyntönsä neuvonantajille. Neuvonantajien suostumuksella alueelliset neuvostot voivat pyytää alueellaan palvelevia avustajalautakunnan jäseniä esittämään näkemyksiään kaikissa työtään koskevissa kysymyksissä. Kansallisen henkisen neuvoston suostumuksella avustajalautakunnan jäsenen voi aika ajoin olla hyödyllistä neuvotella myös jonkin kansallisen komitean kanssa alueen tilanteesta. Mutta tätäkään ei pidä tehdä säännöllisesti. Neuvonantajat puolestaan eivät normaalisti ole suorassa yhteydessä kansallisiin komiteoihin.

Nämä vähäiset vuorovaikutustapaan kohdistuvat rajoitukset edistävät neuvonantajien laitoksen ja kansallisten neuvostojen välistä yhteistyötä. Ne turvaavat sen, että avustajalautakunnan jäsenet eivät

hajota voimiaan ja aikaansa siksi, että osallistuisivat opetustyön hallintoon. Täten vältetään kahden ääritilanteen vaarat: toinen, jossa avustajalautakunnan jäsen vähitellen ottaisi vastuulleen kansallisen komitean ohjauksen, ja toinen, jossa hänet komitean tai neuvoston ohjauksessa lähetettäisiin sinne tänne yksinomaan matkustavana opettajana.

Niin neuvonantajien kuin kansallisten henkisten neuvostojen tehokas velvollisuuksiensa täyttäminen edellyttää säännöllistä ja tiivistä tiedonvaihtoa. Kansallinen henkinen neuvosto on yhteydessä yhteisönsä kaikkiin osiin kansallisten komiteoitien, alueellisten neuvostojen, paikallisten henkisten neuvostojen ja muiden elinten välityksellä. Myös avustajalautakunnan jäsenillä on suora yhteys paikallisiin henkisiin neuvostoihin, ryhmiin ja yksittäisiin uskoviin ja he pysyvät näin selvillä yhteisön kehityssuuntauksista. Molemmat laitokset ovat luonnollisesti kiitollisia kaikista tiedoista, joita he säännöllisesti toisiltaan saavat. Suora tiedonvaihto kansallisten henkisten neuvostojen ja niiden komiteoiden sekä avustajalautakunnan jäsenten välillä on erittäin suotavaa. Ne voivat vapaasti vaihtaa keskenään raportteja, jotka sisältävät vain uutisia ja tietoja. Sen sijaan avustajalautakunnan jäsenen suositukset, jotka edellyttävät kansallisen henkisen neuvoston tai sen laitosten toimintaa, on tehtävä neuvonantajille, jotka voivat esittää ne sellaisinaan kansalliselle neuvostolle, muokata niitä tai hylätä ne.

Toimintavuoden alussa tai uusia suunnitelmia laadittaessa on usein hyödyllistä järjestää avustajalautakunnan jäsenten ja kansallisten tai alueellisten komiteoitien tai alueellisten neuvostojen välisiä neuvotteluja, ennen kuin näille suunnitelmille annetaan lopullinen muoto. Monissa osissa maailmaa on kehittynyt mitä hedelmällisin käytäntö, jossa kyseisen maan tai jonkin sen alueen eri laitosten ja elinten jäsenet kokoontuvat neuvottelemaan saavuttaakseen yhteisen näkemyksen yhteisönsä kasvusta ja keskustellakseen toimintastrategioista. Nämä ”laitosten väliset kokoukset” auttavat suuntaamaan ystävien huomion pois pelkästä projektien mekanismien ajattelusta ja valamaan heidän suunnitelmiinsa ja toimintaansa bahá’í-uskon henkeä. Ne vahvistavat merkittävästi laitosten luottamusta laatia sellaisia opetusstrategioita, jotka parhaiten palvelevat niiden omia alueita ja saavat taakseen paikallisten neuvostojen ja uskovien tuen.

Avustajalautakunnan jäsenen säännöllinen yhteydenpito hänelle määrätyn alueen paikallisiin henkisiin neuvostoihin on hänen toimintansa ehdoton edellytys. Useimmilla alueilla toistuvat neuvottelut ovat mahdollisia vain apulaisten avulla. Näiden neuvottelujen luonne riippuu tietenkin niistä tehtävistä, joita apulainen suorittaa avustajalautakunnan jäsenen puolesta.

Osallistuminen koulutusinstituutin toimintaan

Sekä neuvonantajien että avustajalautakunnan jäsenten osallistumista koulutusinstituutin toimintaan on tarkasteltava erityisvalossa. Instituutit katsotaan oppimiskeskuksiksi, ja niiden luonne sopii yhteen avustajalautakunnan jäsenten kasvatusvelvollisuuksien kanssa ja tarjoaa puitteet näiden velvollisuuksien täyttämiseksi. Nämä keskuksat antavat neuvonantajien ja avustajalautakunnan jäsenten välittömään käyttöön muodolliset keinot uskovien kasvattamiseksi, muiden heille avointen keinojen kuten konferenssien, kesäkoulujen ja ystävien kanssa pidettävien kokousten ohella. Neuvonantajien ja kansallisten henkisten neuvostojen on tarpeen neuvotella koulutusinstituuttien talousarvioiden ja toiminnan valvontaa sekä ohjelmasisällön suunnittelua, opetussuunnitelman kehittämistä ja kurssien pitämistä koskevan yhteistyönsä yksityiskohdista. Johtokuntaa nimitettäessä

kansallinen henkinen neuvosto päättää sen jäsenistöstä neuvonantajien kanssa neuvotellen ja heidän täydellä tuellaan.

Yksilö ja yhteisö

Bahá'í-uskon asioiden ohjaamisen arvovalta paikallisella, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla on jumalallisesti annettu bahá'í-uskon vaaleilla valituille laitoksille. Voima toimia on kuitenkin ensisijaisesti uskovien koko joukolla. Tämä voima vapautuu yksilön aloitteellisuuden tasolla sekä yhteisöllisen tahdon tasolla. Jotta bahá'í-asia voisi toteuttaa Bahá'u'lláhin tarkoituksen ihmiskunnalle, bahá'í-uskon jokaisen laitoksen on ponnisteltava näiden molempien voiman ilmaisujen vapauttamiseksi samoin kuin ne ponnistelevat yhteisön asioiden viisaan hallinnon turvaamiseksi. Tämä elintärkeä tehtävä on uskottu erityisesti neuvonantajien laitokselle, jolla on kyky se täyttää.

Bahá'í-elämän erityispiirre on Jumalan palvelemisen henki. Toimintaansa palvelun saralla yksilö saa tukea rakkaudestaan Bahá'u'lláhiin, liiton voimasta, rukouksen dynamiikasta, pyhien kirjoitusten säännöllisestä opiskelusta saamastaan innoituksesta ja kasvatuksesta sekä niistä muutosvoimista, jotka vaikuttavat hänen sieluunsa hänen pyrkiessään käyttäytymään jumalallisten lakien ja periaatteiden mukaisesti. Tästä syystä nämä ovat kaikki teemoja, jotka esiintyvät avustajalautakunnan jäsenen ja uskovien jatkuvassa kanssakäymisessä.

Yksilön rooli on ainutlaatuisen tärkeä bahá'í-asian työssä. Juuri yksilö ilmentää bahá'í-uskon elinvoimaa, mistä taas riippuu opetustyön menestyminen ja yhteisön kehittyminen. Bahá'u'lláhin käsky opettaa Hänen uskoaan antaa jokaiselle uskovalle väistämättömän velvollisuuden, jota ei voida siirtää bahá'í-uskon laitoksille ja jota ne eivät voi ottaa vastuulleen. Yksilön velvollisuus on tarttua tilaisuuksiin, solmia ystävyksiä, rakentaa suhteita ja voittaa toisten yhteistoiminta bahá'í-uskon ja yhteiskunnan yhteisessä palvelemisessa. Yksilön täytyy muuttaa toiminnaksi neuvottelevien elinten tekemät päätökset.

Yksilön aloitteellisuuden kannustaminen on yksi avustajalautakunnan jäsenten tärkeimpiä velvollisuuksia – velvollisuus, jonka he voivat täyttää apulaisten avulla, jotka heidän on huolella valittava ja koulutettava ja joita kehitystä heidän tulee vaalia. Tämä merkitsee ystävien jatkuvaa rohkaisemista, bahá'í-uskon sankareiden esikuvaan vetoamista ja huomion kiinnittämistä bahá'í-uskon loistavien opetusten esimerkillisen noudattamisen tärkeyteen. Tämä edellyttää uskoille kohdistettuja palavia ja liikuttavia vetoamuksia toimia ykseyden ja sopusoinnun aikaansaajina kaikkina aikoina, viehättää vastaanottavia sieluja bahá'í-asian piiriin, opettaa heitä, ravita heidän uskoaan ja johdattaa heidät varmuuden rannoille. Se edellyttää luottavaisuuden rakentamista ja pelon ja epäroinnin muuttamista rohkeudeksi ja peräänantamattomuudeksi. Se vaatii avustajalautakunnan jäseniä ja niitä, joita he palvelevat, unohtamaan omat heikkoutensa ja kiinnittämään luottamuksensa jumalallisten vahvistusten voimaan. Lisäksi se edellyttää osallistumista ystävien ponnisteluihin heidän kehittäessään valmiuksiaan palvella tehokkaasti.

Koulutusinstituutin roolia näiden valmiuksien kehittämisessä voidaan tuskin liiaksi korostaa. Avustajalautakunnan jäsenten tulee käyttää tätä voimallista työvälinettä muuttamaan bahá'í-uskon passiivinen hyväksyntä intohimoksi opettaa bahá'í-asiaa. Herättäessään innostusta heidän tulee

auttaa sen järjestelmälliseen toimintaan kanavoimisessa. Juuri tämän järjestelmällisen toiminnan puitteissa yksilön terveen aloitteellisuuden vaalimisesta ja yhdistyneen yhteisöllisen toiminnan edistämisestä tulee ne kaksi toisiaan täydentävää päämäärää, jotka vaativat avustajalautakunnan jäsenen alituista huomiota.

Yksi kaikkien bahá'í-uskon laitosten suurimmista haasteista muotoutumisen aikakautena on kehittää sellaisia paikallisia yhteisöjä, joiden ominaispiirteitä ovat suvaitsevaisuus ja rakkaus ja joita ohjaa vahva päämäärätietoisuus ja yhteistahto. Juuri tällaiset yhteisöt tarjoavat ympäristön, jossa kaikkien osapuolten – miesten, naisten, nuorten ja lasten – kyvykkyudet kehittyvät ja heidän voimansa moninkertaistuvat yhtenäisen toiminnan kautta.

Yhteisön sydämessä täytyy toimia vahva paikallinen henkinen neuvosto. Kun yhteisöä on siunattu sellaisella laitoksella, vilpittön yhteistyö avustajalautakunnan jäsenten ja paikallisen neuvoston välillä synnyttää iloisen ja aktiivisen elämän dynamiikan, joka on omiaan saamaan aikaan muutosta ja järjestelmällistä kasvua. Yhdessä, kummankin työskennellessä sille määrätyn toimintapiirin puitteissa, nämä laitokset luovat oppimisen ja kurinalaisen käyttäytymisen ilmapiirin, jolle on ominaista kärsivällisyys ja suvaitsevaisuus virheitä kohtaan. Ne rakentavat ja ylläpitävät ajatuksen ja toiminnan ykseyttä ilmapiirissä, joka on vapaa ylenpalttisesta arvostelusta, panettelusta, ristiriidoista ja kiistoista ja joka samalla on valmis huomioimaan kenen tahansa uskovan esittämät huolenaiheet. Viisaan ohjauksen ja rakastavan tuen avulla ne kasvattavat ystäviä noudattamaan neuvoston päätöksiä ja sopeuttamaan käytöksensä sopusointuiseen yhteisöelämän vaatimuksiin.

Näiden kahden laitoksen tavoitteleman kulttuurin keskeinen piirre on uudenlainen suhtautuminen aineelliseen varallisuuteen. Bahá'í-elämän tulisi niin yksilön kuin yhteisön tasolla olla anteliaisuuden hengen leimaamaa. Avustajalautakunnan jäsenet edistävät tätä henkeä valistaessaan yhteisön jäseniä bahá'í-uskon rahastoista, herättäessään heissä halun lahjoittaa uhrautuvasti ja auttaessaan heitä kokemaan anteliaisuuden vapauttavat vaikutukset.

Niin suojelupuolen avustajalautakunnan jäsen kuin opetuspuolen avustajalautakunnan jäsen ottavat tehtäväkseen varmistaa, että yhteisön eri osapuoliin kiinnitetään asianmukaista huomiota. He huolehtivat siitä, että laajemmassa yhteiskunnassa vallitsevat naisten täysivaltaista osallistumasta rajoittavat esteet yksi toisensa jälkeen poistetaan bahá'í-yhteisöstä. He vaalivat tutkivan asenteen kehittymistä ystävissä ja sellaisen suvaitsevaisuuden henkeä, jota tämä tarvitsee kukoistaakseen. He muistuttavat alati lasten henkisen kasvatuksen välttämättömyydestä ja tekevät kaikkensa auttaakseen säännöllisten lastentuntien perustamisessa ja ylläpitämisessä. Ja luottaen täysin nuorten kykyyn palvella bahá'í-uskoa sankarillisesti he auttavat näitä toteuttamaan itsessään piilevät mahdollisuudet elintärkeinä bahá'í-uskon laajentumisen ja yhteiskunnallisen muutoksen toimijoina.

On selvää, että paikallisten yhteisöjen lukumäärän lisääntyessä yksi tai kaksi yksilöä eivät pysty suoriutumaan näin valtavasta velvollisuuksien määrästä. Nimenomaan tässä yhteydessä käy ilmeiseksi, miten tärkeä on avustajalautakunnan jäsenille suotu vapaus nimittää apulaisia lukuisiin eri tehtäviin, ohjata heitä ja rakastavasti valvoa heidän toimiaan. Useinkaan avustajalautakunnan jäsenet eivät suorita työtään yhteisöissä, jotka saavat nauttia kypsän henkisen neuvoston johtajuudesta. Yhteisössä, jossa paikallinen neuvosto on aivan kehityksensä varhaisvaiheessa, apulaisten rooli opintopiirien, hartaustilaisuuksien, lasten henkistä kasvua edistävien tuntien ja yhdeksäntoistapäivän juhlien perustamisen edistämiseksi on vieläkin keskeisempää. Lisäksi

avustajalautakunnan jäsenet kiinnittävät huomiota paikallisten henkisten neuvostojen lujittamiseen, auttaen niitä kehittymään neuvottelutaidossa, tekemään luottavaisesti päätöksiä, pitämään rohkeasti kiinni periaatteista ja oppimaan, miten saada ystävät liikkeelle yhtenäiseen toimintaan.

Tämä haastava käsitys avustajalautakunnan jäsenten työstä edellyttää perusteellista siirtymää niistä rajoittuneista yhteiskuntajärjestystä koskevista oletuksista, jotka tämän päivän maailmassa säätelevät hallintoteoriaa ja -käytäntöä. Sillä se pyrkii kyllästämään jokaisen teon, niin yksilön kuin yhteisön, henkisellä merkityksellä. Se asettaa pyhyden käsitteen yhteisöelämän sydämeen, tehden siitä kaiken toimintaa koskevan pohdinnan keskipisteen. Suuri on todellakin jokaisen yhtenäisen bahá'í-yhteisön piilevä voima, olipa yhteisö alussa miten pieni tahansa ja olivatpa sen voimavarat miten niukat tahansa. Suuret ovat myös ne jumalalliset vahvistukset, jotka laskeutuvat avustajalautakunnan jäsenten ja heidän apulaistensa päälle, kun he täysin pyyteettömästi omistautuvat tämän voiman vapauttamiseen.

Suunnitelmien laatiminen ja toteuttaminen

Muotoutumisen aikakauden neljännen jakson alkaessa käynnistettiin sellainen menettelytapa, että kansalliset suunnitelmat laaditaan kansallisten henkisten neuvostojen ja mannermaisten neuvonantajien välisissä yhteisneuvotteluissa. Tästä menettelystä on kaksi merkittävää etua: se antaa kummallekin laitokselle mahdollisuuden hyötyä toisen laitoksen omaamasta erityiskokemuksesta ja –ymmärryksestä tuoden täten suunnitteluprosessin käyttöön kaksi selvästi eri tietokanavaa bahá'í-hallinnon kahdelta tasolta, ja se myös perehdyttää neuvonantajat tarvittavassa määrin kansallisten suunnitelmien taustaan, perusajatuksen ja sisältöön – suunnitelmien, joita heidän lähtökohtaisesti odotetaan tukevan.

Kansallisten suunnitelmien laatiminen käsittää paljon muutakin kuin neuvonantajien ja kansallisen neuvoston välisen neuvottelun. Erinomaisia tuloksia voidaan esimerkiksi saavuttaa, jos järjestetään maan eri laitosten ja bahá'í-uskon aktiivisten kannattajien kokoontumisia, joissa perusteellisesti keskustellaan suunnitelman mahdollisista edellytyksistä ja näistä vedettävistä johtopäätöksistä. Sitten kun kansallisen suunnitelman pääpiirteet on määritelty, suunnitteluprosessin on suotavaa siirtyä nopeasti alueelliselle tasolle ja sen jälkeen pienemmille seuduille ja lopulta paikalliselle tasolle. Tasapaino, joka tällaisessa prosessissa voidaan saavuttaa kansallisesti tuettujen kampanjoiden ja ruohonjuuritason ponnistusten välillä, on menestyksen ehdoton edellytys.

Kansalliset suunnitelmat, jotka luodaan bahá'í-uskon maailmanlaajuisten suunnitelmien pohjalta, palvelevat viitekehyksenä, jonka puitteissa ystävät voivat toimia. Niiden avulla kansalliset neuvostot eivät aseta tavoitteita vain itselleen ja laitoksilleen, vaan antavat myös ohjausta uskoville, määrittelevät heille tehtävien tärkeysjärjestyksen ja toiminta-alueet ja innostavat heitä toimimaan kokosydämisesti Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston ohjauksen mukaisesti. Niinpä neuvostot ryhtyvät toimenpiteisiin varustaakseen resursseja – kirjallisuutta, pioneereja ja matkustavia opettajia, alueellisia ja kansallisia tapahtumia ja tarvittavaa rahoitusta – ystävien aloitteiden tueksi.

Alueellisten bahá'í-neuvostojen, seutuopetuskomiteoiden ja paikallisten henkisten neuvostojen prosessin seuraavassa vaiheessa laatimien toimintasuunnitelmien tulee sisältää ei vain tavoiteluetteloa vaan myös käytettävien menetelmien ja valittujen toimintalinjojen erittelyä. Itse

asiassa tällä tasolla suunnittelun ja toteutuksen tulee käydä käsi kädessä. Jos yhteisön ensisijaiseksi toimintamalliksi valitaan oppiminen, niin visioita, strategioita, tavoitteita ja menetelmiä on aika ajoin arvioitava uudelleen. Sitä mukaa kun tehtäviä toteutetaan, esteitä poistetaan, resurssit moninkertaistetaan ja kokemuksesta opitaan, on tavoitteita ja menetelmiä syytä muokata, mutta siten, että ylläpidetään toiminnan jatkuvuus.

Avustajalautakunnan jäsenten osallistuminen suunnittelu- ja toteutusprosessiin on monimuotoista. He antavat oman panoksensa neuvotteluihin, joissa bahá'í-uskon maailmanlaajuisia tavoitteita ja saavutuksia analysoidaan, yhteiskunnan tilaa ja siinä vaikuttavia voimia tarkastellaan, mahdollisuuksia ja tarpeita punnitaan. He tuovat oman bahá'í-uskon tuntemuksensa neuvotteluihin, joissa kehkeytyvät yhteiset kasvuisot ja -strategiat. Se, että he tuntevat ystävät ja näiden valmiudet, jotka kehittyvät erityisesti koulutusinstituutin ponnistusten kautta, tekee heille mahdolliseksi kiinnittää huomiota niihin toimintasuunnitelmien piirteisiin, jotka ovat realistisia ja uskovien toteutettavissa. Heidän nimittämiensä apulaisten verkosto antaa heille mahdollisuuden kannustaa paikallisen tason toimintaa ja seurata sen loppuunsaattamista. Ja ennen kaikkea heidän nauttimansa rakkaus ja kunnioitus luo heille mahdollisuuden toimia lipunkantajina ja johtaa yhteisöä toimintaan.

Rahastot

Koska neuvonantajien laitoksen tehtäviin kuuluu niin henkisen kuin aineellisen sivistyksen edistäminen, se luonnollisestikin kiinnittää huomionsa aineellisten voimavarojen kasvuun ja hallintointiin. Neuvonantajat ovat syvästi kiinnostuneita kaikista bahá'í-uskon rahastoista, ja avustajalautakunnan jäsenet tekevät parhaansa valistaakseen uskovia, niin uusia kuin vanhaja, rahastoon lahjoittamisen henkisestä merkityksestä. He myös auttavat yhteisön eri laitoksia ja elimiä kehittämään kykyjään käyttää varoja harkiten ja tuloksia tuottavalla tavalla. Kun kansallinen neuvosto tarvitsee avustusta kansainvälisestä bahá'í-rahastosta selviytyäkseen vuotuisista kuluistaan, Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto tiedustele kyseisen neuvoston kanssa läheisesti työskentelevän neuvonantajan näkemyksiä. Neuvonantajilla on myös käytettävissään joukko avustusrahastoja, joista he voivat täydentää kansallisten henkisten neuvostojen taloutta, milloin ilmenee erityistarpeita tai -mahdollisuuksia, joita ei voida muulla tavoin rahoittaa.

Mitä taas tulee neuvonantajalaitoksen omiin kustannuksiin, Suojelija teki 6.4.1954 päivätyssä viestissään aloitteen viiden mannermaisen baha'í-rahaston perustamiseksi. Nämä nyt jo vakaalla pohjalla olevat bahá'í-rahastot tukevat neuvonantajien ja heidän avustajiensa toimintaa – heidän matkojaan ja hallinnollisia kulujaan – , ja jokaista niistä hoitaa Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston neuvonantajalautakunnan jäsenistön keskuudesta nimittämä mannermainen rahastonhoitaja.

Yksi rahastoihin lahjoittamisen verrattomia siunauksia on mahdollisuus, jonka bahá'í-usko tarjoaa lahjoittajalle Bahá'u'lláh in kehotuksen mukaisesti tukea taloudellisesti niitä, jotka voivat hänen puolestaan opettaa bahá'í-asiaa. Sijaisrahastoja on olemassa kaikilla tasoilla – paikallisella, kansallisella ja kansainvälisellä – saattamassa yhteen ne, jotka haluavat tukea opettajia ja ne, jotka ovat innokkaita palvelemaan opetustyön kentällä. Kansainvälistä sijaisrahastoa hallinnoi Kansainvälinen Opetuskeskus, joka saa mannermaisilta neuvonantajilta sen käyttöä koskevia suosituksia. Vuoden 1996 Ridván sanomassaan Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto totesi, että koulutusinstituutissa palvelevan opettajan rahoittaminen on yksi tapa täyttää tämä velvollisuus, ja

avasi samalla mahdollisuuden lahjoittaa tähän tarkoitukseen mannermaisten rahastojen kautta. Avustajalautakunnan jäsenillä ja heidän apulaisillaan, jotka toimivat yhteisön ruohonjuuritasolla, on ihanteellinen asema innoittaa uskovia vastaamaan sijaisrahoituskehotukseen ja antaa heille yksityiskohtaista tietoa nykyhetken tarpeista tavalla, joka liittyy välittömästi ystäviä kiinnostaviin näkökohtiin.

Bahá'í-asian suojeleminen

Ihmiskunnan ykseyden ydin on Liiton voima, joka elähdyttää bahá'í-elämän jokaista erityisaluetta. Juuri tämän Bahá'u'lláhin ilmoituksen ainutlaatuisen piirteen pohjalta neuvonantajat lähestyvät pyhää velvollisuuttaan suojella bahá'í-uskoa. Erityisesti suojelupuolelle nimitettyjen avustajalautakunnan jäsenten on alituisen tiedostettava sellaisen keskuksen välttämättömyys, jonka puoleen kaikkien tulee kääntyä: 'Abdu'l-Bahá liiton keskuksena ja Suojelija ja Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto hänen nimeämäänsä seuraajina.

Täyttäessään suojelutehtäviin liittyviä velvollisuuksiaan neuvonantajat ja avustajalautakunnan jäsenet pyrkivät ravitsemaan varmuuden juuria, vaalimaan ystävien sydämissä kaiken käsittävän rakkauden liekkiä, murtamaan ikivanhaa ristiriidan ja kiistan perinnettä ja lujittamaan ystävyyden ja ykseyden siteitä, edistämään kirjoitusten sisältämiin periaatteisiin pitäytymistä, kohottamaan ystävien katseen itsekeskeisyyden rajoitusten yläpuolelle niin, että he voivat omistaa energiansa ihmiskunnan hyvinvoinnille, ja vahvistaa heidän uskollisuuttaan Bahá'u'lláhin järjestykselle. Tämä velvollisuus on luonteeltaan ensisijaisesti kasvattavaa. Avustajalautakunnan jäsenen paikalliselle neuvostolle antamat rakastavat neuvot toisaalta ja toisaalta se lämmin toveruus, jota he ja heidän apulaisensa ylläpitävät ystäviin, ovat sopivia keinoja, joiden avulla he pystyvät edistämään tätä kasvatusprosessia. Näiden ponnistusten kasautuva vaikutus yhdessä sen hyödyn kanssa, jonka ystävät saavat koulutusinstituutin tarjoamista virallisista kursseista, auttaa merkittävästi terveen ja elinvoimaisen paikallisen yhteisön luomisessa. Tämä kasvatusprosessi käsittää paikallisen neuvoston turvautumisen sanktioihin, milloin tämä osoittautuu välttämättömäksi. Tällaisissa tapauksissa neuvonantajien ja avustajalautakunnan jäsenten neuvot voivat osoittautua erityisen arvokkaiksi.

Vaikka ystävien Liittoa koskevan ymmärryksen syventäminen ja heidän sitä kohtaan tuntemansa rakkauden ja uskollisuuden lisääminen ovatkin äärimmäisen tärkeitä, avustajalautakunnan jäsenten suojeluvollisuudet eivät rajoitu tähän. Avustajalautakunnan jäsenten tulee olla alati valppaita, seurata niiden toimia, jotka oman egonsa ajamina yrittävät kylvää epäilyksen siemeniä ystävien mieliin ja vahingoittaa bahá'í-uskoa. Missä ystävät tulevat tietoisiksi tällaisista ongelmista, heidän tulisi yleensä välittömästi ottaa yhteys siihen laitokseen, jonka puoleen he tuntevat halua kääntyä, on se sitten neuvonantaja, avustajalautakunnan jäsen, kansallinen henkinen neuvosto tai heidän oma paikallinen henkinen neuvostonsa. Sen jälkeen kyseisen laitoksen velvollisuus on huolehtia siitä, että raportti välitetään oikeisiin kanaviin ja että kaikille muille asianosaisille laitoksille tiedotetaan asianmukaisesti. Verraten usein avustajalautakunnan jäsenelle yhdessä asianomaisen paikallisen neuvoston kanssa lankeaa velvollisuus tarttua joihinkin toimenpiteisiin tilanteen johdosta. Tähän velvollisuuteen sisältyy kyseessä olevan uskovan opastaminen, tarvittaessa hänen varoittamisensa toimintansa seuraamuksista sekä tiedottaminen neuvonantajille tilanteen vakavuudesta, mikä saattaa vaatia näiden puuttumista asiaan. Luonnollisestikin avustajalautakunnan jäsenen tulee parhaansa mukaan tehdä tyhjiksi niiden henkilöiden juonet ja rajoittaa heidän vaikutuksensa leviämistä, jotka

heidän ohjaamiseen tehdyistä ponnisteluista huolimatta lopulta rikkovat Liiton.

Yleisesti ottaen ystävät eivät kenties arvosta tarvetta suojella bahá'í-uskoa sen vihollisten hyökkäyksiltä, erityisestikään alueilla, joilla hyökkäykset ovat olleet harvinaisia. On kuitenkin varmaa, että tällainen vastustus kasvaa, voimistuu ja laajenee lopulta yleismaailmalliseksi. Kirjoitukset ennakoivat selvästi ei vain sisäisten vihollisten juonittelujen voimistumista vaan bahá'í-uskon ulkoisten vihollisten, olivatpa he uskonnollisista tai maallisista piireistä, vihamielisyyden ja vastustuksen kasvamista bahá'í-asian edetessä kohti lopullista voittoa. Sen tähden, Suojelijan varoitusten valossa, suojelupuolen avustajalautakunnan jäsenten tulisi "alituisesti" seurata "valppain silmin" niitä, "joiden tiedetään olevan vihollisia tai jotka on erotettu bahá'í-uskosta", hienovaraisesti tutkia heidän toimiaan, viisaasti varoittaa ystäviä vääjäämättömästi tulevasta vastustuksesta, selittää miten jokainen Jumalan uskoa kohdannut kriisi on aina osoittautunut siunaukseksi valepuvussa ja valmistaa heitä siihen "katkeraan kamppailuun, joka Valon armeijan kohtalona on käydä pimeyden voimia vastaan."

Voimavarojen koordinointi ja kohdentaminen

Neuvonantajien ja heidän edustajiensa työlle on luonteenomaista kahden erilaisen ominaisuuden toisiaan täydentävyys ja vuorovaikutus. Toisaalta tämän laitoksen jäsenillä on vapaus yksilöinä huomioida, eritellä, tehdä johtopäätöksiä ja muotoilla neuvoja toisille ja suunnitelmia itselleen. Toisaalta näiden bahá'í-uskon virkailijoiden maailmanlaajuinen toiminta osoittaa sellaista yhtenäisyyttä, joka on sopusoinnussa Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston ohjauksen kanssa. Tämä yhtenäisyys saavutetaan mannermaisten neuvonantajien ja Kansainvälisen Opetuskeskuksen jatkuvan vuorovaikutuksen kautta.

Koordinoidessaan, kannustaessaan ja ohjatessaan neuvonantajalautakuntia Opetuskeskus antaa heidän käyttöönsä koko joukon resursseja. Näihin kuuluvat erityistaitoja omaavien yksilöiden palvelut samoin kuin useat rahastot – pioneerien ja matkustavien opettajien rahoittamiseen, kirjallisuuden kustantamiseen, opetusprojektien ja kasvuohjelmien avustamiseen, koulutusinstituuttien toiminnan tukemiseen – joista Opetuskeskus osoittaa varoja joko suoraan johonkin projektiin tai yhtenä eränä käytettäväksi neuvonantajalautakuntien harkinnan mukaan. Näiden varojen myöntäminen antaa neuvonantajien laitokselle mahdollisuuden auttaa uskovia vastaamaan dynaamisen ja laajenevan yhteisön tarpeisiin.

Kansainvälisen Opetuskeskuksen neuvonantajien ja heidän kauttaan koko yhteisön käyttöön tuoma voimavara on se alati karttuva viisauden varasto, joka pohjautuu uuden sivilisaation luomiseen omistautuneen erittäin monimuotoisen yhteisön kokemukseen. Neuvonantajien, avustajalautakunnan jäsenten ja apulaisten verkoston avulla Opetuskeskus voi seurata yksityisten ja yhteisöllisten ponnistelujen tehokkuutta, analysoida niiden menetelmiä ja lähestymistapoja ja syöttää niistä tekemänsä johtopäätökset bahá'í-uskon järjestelmällisen kasvun prosesseihin. Näin meillä on neuvonantajien laitoksessa järjestelmä, jonka avulla maapallon etäisimmissä pisteissä saavutettu kokemus voidaan välittää koko uskovien joukolle rikastuttamaan neuvottelua, kannustamaan kokeiluihin ja valamaan uskoa siihen, että se suuri hanke, jossa koko bahá'í-maailman on mukana, on johtava varmaan menestykseen.

Laitoksen toimintaan liittyviä erityisnäkökohtia

Kansainvälinen Opetuskeskus

- Päätöksiä tehdessään Kansainvälinen Opetuskeskus toimii kollektiivisena elimenä. Sen velvollisuuksien täyttäminen edellyttää myös sen jäsenten matkustelua. Matkustaessaan kansainväliset neuvonantajat edustavat toisinaan Opetuskeskusta ja toisinaan taas antavat yleistä ohjausta ja rohkaisua.
- Kansainvälinen Opetuskeskus työskentelee pääasiallisesti mannermaisten neuvonantajien välityksellä toteuttaessaan tavoitteitaan; sen antama ohjaus mahdollistaa sen, että neuvonantajat ja heidän apuelimensä voivat hyödyntää sen oivalluksia toimiessaan ystävien kanssa. Täten Opetuskeskuksen yhteys henkisiin neuvostoihin ja yksittäisiin uskoviin, joitakin kansainvälisiä pioneereja ja matkustavia opettajia lukuun ottamatta, on epäsuora. Opetuskeskus ei ole kirjeenvaihdossa kansallisten neuvostojen tai alueellisten neuvostojen kanssa. Jos se saa niiltä tai yksittäisiltä uskovilta kirjeitä, jotka eivät käsittele pioneerina tai matkustavana opettajana toimimista, se toimittaa kirjeet edelleen Yleismaailmalliselle Oikeusneuvostolle.
- Niihin rakenteisiin, jotka auttavat Kansainvälistä Opetuskeskusta ja mannermaisia neuvonantajia pioneerien ja matkustavien opettajien toiminnan edistämisessä, kuuluvat mannermaiset pioneerikomiteat, jotka työskentelevät Opetuskeskuksen ohjauksessa. Niiden tehtävät tukevat kansallisten henkisten neuvostojen ja niiden elinten toimintaa.
- Kansainvälisen Opetuskeskuksen kirjeenvaihto mannermaisten neuvonantajien kanssa on tarkoitettu näiden ohjaukseksi ja tiedottamiseksi sekä apuvälineeksi, joka auttaa näitä täyttämään velvollisuutensa. Kansallisten henkisten neuvostojen kanssa neuvotellessaan neuvonantaja voi päättää kertoa neuvostolle kirjeen sisällön kokonaisuudessaan tai osia siitä. Mutta hän voi myös olla tekemättä näin välttääkseen vaikutelmaa, että neuvostoa painostetaan kiinnittämään suurempaa huomiota esitettyihin näkökohtiin.
- Jos olosuhteet Kansainvälisen Opetuskeskuksen viisivuotistoimikauden päättyessä estävät Yleismaailmallista Oikeusneuvostoa tekemästä uusia nimityksiä, Opetuskeskus jatkaa toimintaansa aina siihen asti, kun nimitykset voidaan tehdä.

Mannermaiset neuvonantajat

- Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston säätämän käytännön mukaisesti jokaisella mannermaisella neuvonantajalautakunnalla on laajat valtuudet päättää sellaisista kysymyksistä kuin oman mantereensa jakaminen alueisiin ja näiden alueiden rajojen määrittäminen. Vaikka

neuvonantajaryhmän kokoontuminen neuvottelemaan tietyn alueen maiden tilasta ja tarpeista on erittäin arvokasta, on huolehdittava, ettei alueryhmien liiallinen painottaminen tee niistä jäykkiä rakenteita.

- Kukin neuvonantajalautakunta päättää niistä menettelytavoista, joiden mukaisesti sen jäsenet valvovat avustajalautakunnan jäsenten työtä, matkustavat neuvonantajalautakunnan alaisella alueella, hoitavat yhteydenpidon kansallisiin henkisiin neuvostoihin ja toimivat alueellisten neuvostojen, paikallisten henkisten neuvostojen ja yksilöiden kanssa.
- Kukin neuvonantajalautakunta tekee järjestelyt kirjeenvaihtonsa hoidosta, päättää virallisesta osoitteestaan ja perustaa keskustuomiston ja tarvittaessa sivutoimistoja. Kiinteistöjen ostamista tai vuokraamista ja välineiden omistussuhteita koskevat asiakirjat voivat olla neuvonantajalautakunnan nimissä, jos tämä on laillisesti pätevää, ja jollei ole, niin jonkin henkisen neuvoston tai luotetun yksilön nimissä. Mitä tulee laillistettuun asemaan: tällä hetkellä neuvonantajalautakunnille riittää se, että ne voivat hyödyntää kansallisille henkisille neuvostoille suotua laillista asemaa
- Neuvonantajalautakuntien toimistojen työ tulisi suorittaa mannermaisten neuvonantajalautakuntien eikä kyseisen toimiston nimissä. Jokaisen neuvonantajalautakunnan kirjeen tulisi olla jonkin neuvonantajan sen puolesta allekirjoittama eikä siis allekirjoitettu persoonattomasti ”Mannermainen neuvonantajalautakunta.”
- Sekä mannermaiset neuvonantajalautakunnat että niiden yksityiset jäsenet käyvät suoraa kirjeenvaihtoa Bahá’í-maailmankeskuksen kanssa lukemattomista laitoksen toimintaan liittyvistä asioista. Normaali tilanteessa kaikki kirjeenvaihto lähetetään suoraan Kansainväliselle Opetuskeskukselle, joka välittää sen tarpeen mukaan Yleismaailmalliselle Oikeusneuvostolle ja sen maailmankeskuksessa toimiville elimille. Neuvonantajat voivat kirjoittaa myös Yleismaailmalliselle Oikeusneuvostolle tai sen elimille yksityisen uskovon ominaisuudessa. Lisäksi he voivat olla suorassa kirjeenvaihdossa maailmankeskuksen Yhteiskunnallis-taloudellisen kehitystyön osaston kanssa, joko neuvonantajan ominaisuudessa tai yksityisinä uskovina kehitystyöhön liittyvissä kysymyksissä.
- Neuvonantajat voivat tarvittaessa olla kirjeenvaihdossa oman mantereensa ulkopuolella olevien kansallisten henkisten neuvostojen kanssa.
- Neuvonantaja voi lähettää uutislehden joukolle avustajalautakunnan jäseniä ja apulaisia tai osoittaa kiertokirjeen jonkin alueen paikallisille henkisille neuvostoille tai uskoville. Mutta jos neuvonantaja laatii uutislehden muotoisen julkaisun jaettavaksi säännöllisesti yhteisön uskoville, tämä aiheuttaisi hämmennystä ystävien mielissä. Kansallisten henkisten neuvostojen omien uutislehtien tavoin Neuvonantajalautakunnankaan julkaisemat uutislehdet eivät ole tarkastuskomitean tarkastuksen alaisia kuten eivät ole avustajalautakunnan jäsenten apulaisiaan varten julkaisemat ja levittämät uutislehdet. On kuitenkin suotavaa pitää

kansalliset henkiset neuvostot tietoisina tällaisista julkaisuista.

- Mannermaisten neuvonantajien samoin kuin heidän avustajalautakuntien arkistot ovat laitoksen omaisuutta; niitä ei tule pitää henkilökohtaisina arkistoina.
Neuvonantajalautakunnan on tehtävä järjestelyt arkistojen säilyttämiseksi asianmukaisesti ja virkakautensa neuvonantajalautakunnan jäsenenä päättävien ystävien keräämän aineiston luovuttamiseksi.
- Toteamus, että neuvonantajat ovat vapaita niistä hallinnollisista tehtävistä, jotka on määrätty vaaleilla valituille elimille, ei tarkoita, ettei heillä ole mitään hallinnollisia velvollisuuksia.
Neuvonantajat suorittavat lukuisia toimistojensa toimintaan, käytettävissään olevien rahastojen sekä avustajalautakunnan jäsenten työhön liittyviä hallinnollisia tehtäviä. Lisäksi Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto voi antaa heille erityistehtäviä, jotka vaativat heitä väliaikaisesti hoitamaan sellaisia hallinnollisia toimia, joista vaaleilla valitut elimet ovat normaalisti vastuussa.
- Neuvonantaja voitiin nimittää Ḥuqúqu'lláhin valtuutetuiksi uskotuiksi, mutta tätä mahdollisuutta ei enää nykyään ole eli se on poistettu.
- Jos yhteisön jäsenmäärä putoaa yhdeksään, neuvonantaja voi väliaikaisesti palvella paikallisessa henkisessä neuvostossa ja sen virkailijana, jos hänet sellaiseksi valitaan, siihen asti, kun hänet voidaan korvata toisella henkilöllä.
- Jos joskus jostain syystä yhteys Bahá'í-maailmankeskukseen katkeaa, kunkin mantereen neuvonantajien tulee niin yksilöllisesti kuin kollektiivisesti auttaa kansallisia henkisiä neuvostoja turvaamaan opetustyön ja bahá'í-uskon normaalin hallinnon keskeytymätön jatkuminen siihen asti, kun yhteydet palautuvat entiselleen.
- Jos jonkin neuvonantajalautakuntien viisivuotistoimikauden päättyessä Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston olisi epäkäytännöllistä tai mahdotonta arvioida tai uusia lautakuntien jäsenistöä, lautakuntien tulee jatkaa velvollisuuksiensa täyttämistä siinäkin tapauksessa, että yksi tai useampi niiden jäsenistä ei kykenisi toimimaan, aina siihen asti kun olosuhteet ovat jälleen niin suotuisat, että Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto voi harkita uusia nimityksiä.
- Bahá'í-uskon nimitettyinä virkailijoina neuvonantajien ja avustajalautakunnan jäsenten tulisi nauttia ystävien kunnioitusta. Mitä tulee sanan "neuvonantaja" käyttöön puhuttaessa jostain neuvonantajalautakunnan jäsenestä, niin tälle ei ole mitään estettä. Näiden asemaan viittaavien arvonimien liioiteltu käyttö ei kuitenkaan ole suotavaa. Arvonimeä ei myöskään tulisi irrottaa neuvonantajan etunimestä kuten olisi laita, jos esim. käytettäisiin puhuttelua "Neuvonantaja Jones". Ei ole myöskään suotavaa puhutella heitä pelkästään "neuvonantajaksi".
- On luonnollista, että esimerkiksi esiteltäessä henkilö mainitaan hänen aiempi palvelunsa neuvonantajalautakunnan jäsenenä. On kuitenkin syytä ymmärtää, että arvonimeä "entinen

neuvonantaja” ei ole käytössä.

Avustajalautakunnan jäsenet

- Neuvonantajalautakunnan ei tarvitse neuvotella kansallisten henkisten neuvostojen kanssa avustajalautakunnan jäsenten yksilökohtaisista nimityksistä. On täysin neuvonantajien harkinnassa, tekevätkö he näin vai eivät.
- Neuvonantajalautakunta voi tehdä muutoksia avustajalautakunnan jäsenistössä koska tahansa viisivuotisen virkakauden aikana, mikäli se huomaa, että joku avustajalautakunnan jäsen ei syystä tai toisesta pysty hoitamaan hänelle kuuluvia tehtäviä.
- Kysymystä siitä, kumman avustajalautakunnan – opetuksen vai suojelun – puoleen paikallisen henkisen neuvoston tai yksilön tulisi kääntyä jossain asiassa, ei ole syytä määritellä, vaan se voidaan vähitellen selkeyttää paikallisen tason kokemuksen karttuessa. Jos avustajalautakunnan jäsenestä tuntuu, että jokin kysymys olisi ollut parempi osoittaa hänen virkatoverilleen, tämä voidaan helposti järjestää.
- Vaikka avustajalautakunnan jäsenyyttä tulisi pitää pätevänä syynä kansallisen henkisen neuvoston jäsenyydestä eroamiselle, niin kuitenkin, jos kansallisen henkisen neuvoston mielestä on erityissyitä, joiden vuoksi avustajalautakunnan jäsenen ero neuvoston jäsenyydestä olisi baha’i-uskon etujen kannalta haitallista, mutta avustajalautakunnan jäsen vaatii eroa, asia tulisi viedä Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston ratkaistavaksi. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston ratkaisua odoteltaessa avustajalautakunnan jäsenen tulisi jatkaa jäsenyyttään kansallisessa neuvostossa ja selittää tilanne mannermaiselle neuvonantajalautakunnalle.
- Jossakin maassa voi olla erityistilanteita, jotka tekevät välttämättömäksi sen, että uskova toimii sekä avustajalautakunnassa että komiteassa tai jopa kansallisessa henkisessä neuvostossa tai alueellisessa neuvostossa, jos hänet näihin valitaan. Kussakin tapauksessa tämä on väliaikainen toimenpide, joka voidaan toteuttaa Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston määräyksestä.
- On koko joukko tilanteita, joita voi syntyä avustajalautakunnan jäsenten ja vaalimenettelyn suhteen ja joista päättäminen on jätetty kansallisten henkisten neuvostojen ratkaistavaksi. Näihin kuuluu mm. kysymys, miten menetellä, jos avustajalautakunnan jäsen kieltäytyy toimimasta valtuutettuna tullessaan valituksi tähän tehtävään, tai onko sallittua pyytää avustajalautakunnan jäseniä toimimaan ääntenlaskijoina, tai virkailijoiden vaalin ajoittaminen, milloin neuvostoon valittu avustajalautakunnan jäsen pyytää harkinta-aikaa päättääkseen, kummalla palvelun saralla toimia. Valtuutettu, joka nimitetään avustajalautakuntaan, voi jatkaa valtuutettuna seuraavaan kansalliseen vuosikokoukseen asti.

- On suositeltavaa, ettei avustajalautakunnan jäsentä valita alueellisen vuosikokouksen virkailijaksi. Jos hänet kuitenkin valitaan, hän voi suostua tehtävään ilman, että hänen tarvitsisi erota avustajalautakunnasta.
- Henkisen neuvoston, alueellisen neuvoston tai kansallisen vuosikokouksen valtuutettujen vaaleissa annettua äänestyslippua ei pidä hylätä, jos se sisältää avustajalautakunnan jäsenen nimen.
- Avustajalautakunnan jäseniä voidaan nimittää Ḥuqúqu'lláh valtuutetuiksi tai edustajiksi.
- Kuten neuvonantajienkin tapauksessa, avustajalautakunnan jäsen voi yhteisön jäsenmäärän pudotessa yhdeksään väliaikaisesti palvella paikallisessa henkisessä neuvostossa ja sen virkailijana, jos hänet sellaiseksi valitaan, siihen asti, kun hänet voidaan korvata toisella henkilöllä. Tällaisessa tilanteessa avustajalautakunnan jäsenen ei tarvitse pyytää lupaa palvella paikallisessa neuvostossa, mutta hänen tulee ilmoittaa asiasta neuvonantajalautakunnalle.

Apulaiset

- Ei ole mitään estettä nuorten nimittämiseksi avustajalautakunnan jäsenen apulaisiksi. Tämä asia on jätetty neuvonantajien harkintaan.
- Vaaleilla valittujen elinten viranhaltijoita voidaan nimittää avustajalautakunnan jäsenten apulaisiksi. Paljon riippuu paikallisista olosuhteista, ja avustajalautakunnan jäsenten tulee toimia viisaasti ja harkiten nimityksiä tehdessään.
- Avustajalautakunnan jäsenten ei ole sopivaa nimittää apulaisia yksinomaan avustamaan omassa sihteerin- ja toimistotyössään.
- Alueella toimiva opetuspuolen ja suojelupuolen avustajalautakunnan jäsen voi käyttää hyväkseen toisen avustajalautakunnan jäsenen nimittämän apulaisen palveluksia edellyttäen, että asiasta ensin sovitaan. Avustajalautakunnan jäsenet voivat sopia asiasta keskenään siten, ettei kustakin tapauksesta ole tarpeen erikseen keskustella.
- Vaikka ei olisikaan viisasta antaa jonkun apulaisen tehtäväksi toimia säännöllisesti toisten apulaisten ohjaajana, ei ole mitään syytä estää avustajalautakunnan jäsentä pyytämästä yhtä apulaisistaan tarpeen mukaan tarjoamaan apuaan ja antamaan ohjausta muille apulaisille ja syventämään näiden tietoja ja ymmärrystä.
- Apulaiset, jotka ovat henkisen neuvoston, alueellisen neuvoston tai komitean jäseniä, eivät kyseisen jäsenyytensä puitteissa toimi apulaisina, ja heillä on sama velvollisuus kunnioittaa neuvottelujen luottamuksellisuutta kuin muilla jäsenillä.

Vuorovaikutus kansallisten, alueellisten ja paikallisten hallintoelinten kanssa

- Vaikka neuvonantajat eivät yleensä ole yhteydessä kansallisiin komiteoihin, kansallinen henkinen neuvosto voi valtuuttaa nämä elimet suoraan yhteydenpitoon jotain erityistä tarkoitusta varten ja määrääjäksi.
- Tavallisesti neuvonantajien – osallistuivatpa nämä yksittäin, ryhmänä tai lautakuntana – ja kansallisen henkisen neuvoston välisissä neuvotteluissa puhetta johtaa neuvoston puheenjohtaja. Saattaa olla tilanteita, joissa neuvosto pyytää yhtä neuvonantajista toimimaan istunnon puheenjohtajana. Useampien kansallisten henkisten neuvostojen ollessa edustettuina neuvonantajien koolle kutsumassa kokouksessa olisi asiaankuuluvaa, että joku neuvonantajista toimii neuvottelun puheenjohtajana.
- On luonnollista, että ystävät tarvitessaan pyytävät neuvonantajien neuvoja, siinäkin tapauksessa, että he ovat kansallisen henkisen neuvoston jäseniä. Tämä ei tietenkään tarkoita, että neuvonantajat kannustaisivat kansallisen henkisen neuvoston jäseniä säännöllisesti kertomaan heille asioista, jotka kuuluvat suoranaisesti neuvostolle.
- On kansallisen henkisen neuvoston asia päättää, toimittaako se pöytäkirjansa tai niiden otteita neuvonantajille. Neuvonantajalautakunnan ei kuitenkaan ole sopivaa antaa kokouksensa pöytäkirjoja kansallisille henkisille neuvostoille. Kansallinen henkinen neuvosto voi toimittaa omien pöytäkirjojensa jäljennökset avustajalautakunnan jäsenille, mikäli neuvonantajalautakunta tämän hyväksyy.
- Henkinen neuvosto tai alueellinen neuvosto voi päättää sisällyttää pöytäkirjaansa tai ottaa sen liitteeksi muistiinpanot neuvonantajan sille antamista neuvoista tai tiedoista. Jos neuvonantaja haluaa tarkastaa muistiinpanojen oikeellisuuden, hänelle tulisi luonnollisestikin suoda tähän mahdollisuus. Tällainen oikeellisuuden tarkistaminen ei tietenkään ole samaa kuin itse pöytäkirjan alistaminen ulkopuolisen auktoriteetin hyväksyttäväksi.
- Vaikka kansallinen henkinen neuvosto voi päättää kannustaa alueensa paikallisia henkisiä neuvostoja toimittamaan pöytäkirjansa alueen avustajalautakunnan jäsenille läheisemmän kanssakäymisen luomiseksi, paikallisten henkisten neuvostojen ei edellytetä näin tekevän. Asia on jätetty niiden omaan harkintaan.
- Neuvonantajat eivät saa työtään koskevia ohjeita kansallisilta henkisiltä neuvostoilta. Yksityisinä henkilöinä he kuitenkin ovat sen alueen kansallisen henkisen neuvoston päätösvallan alaisuudessa, missä he kulloinkin sattuvat olemaan. Jos kansallisen henkisen neuvoston tietoon tulee nimenomaisia tapauksia, jotka osoittavat jonkin neuvonantajan sanoman tai tekemän voivan vahingoittaa bahá'í-uskon työtä, neuvoston tulisi käsitellä ongelma välittömästi keskustellen asiasta neuvonantajan kanssa rakastavasti mutta avoimesti ja yksilöityjen esimerkkien valossa.

- Jos kansallinen henkinen neuvosto uskoo, että jonkun avustajalautakunnan jäsenen toiminta synnyttää ongelmia, tulee sen saattaa asia neuvonantajan tietoon mieluummin kuin kääntyä suoraan avustajalautakunnan jäsenen puoleen. Mutta milloin kyseessä on puhtaasti henkilökohtainen ongelma, voi neuvoston olla suositeltavampaa keskustella siitä aluksi avustajalautakunnan jäsenen kanssa siinä toivossa, että ongelma voidaan ratkaista luottamuksellisesti, vaikka luonnollisestikin jokainen vakava avustajalautakunnan jäsentä koskeva ongelma tulisi joka tapauksessa saattaa neuvonantajan tietoon.
- Yksityisenä bahá'ína toimiessaan avustajalautakunnan jäsen on samojen sanktioiden alainen kuin kuka tahansa muu uskova. Kansallisen henkisen neuvoston on syytä kuitenkin ensin, ennen tällaiseen toimenpiteeseen ryhtymistä, neuvotella neuvonantajien kanssa.
- Jos avustajalautakunnan jäsen havaitsee kansallisen henkisen neuvoston tai jonkin sen elimen toiminnassa ongelman, johon hänen mielestään on syytä puuttua, hänen velvollisuutensa on tiedottaa siitä neuvonantajille, jotka puolestaan, jos ovat samaa mieltä, käsittelevät asian kyseisen kansallisen henkisen neuvoston kanssa.
- Avustajalautakunnan jäsenten hallinnollinen johtaminen ja koulutus ovat neuvonantajien velvollisuuksia, ja apulaisten koulutus on suoraan avustajalautakunnan jäsenten vastuulla. Kansallinen henkinen neuvosto ei voi ottaa vastatakseen näistä velvollisuuksista. Jos neuvonantajat ja kansallinen henkinen neuvosto päätyvät neuvotteluissaan siihen, että jonkun avustajalautakunnan jäsenen on tarpeen saada erityiskoulutusta voidakseen työskennellä tehokkaammin jollakin toiminnan saralla, neuvonantajat voivat järjestää tämän koulutuksen.
- Avustajalautakunnan jäsenen ei ole tarpeen valtuuttaa apulaista neuvottelemaan paikallisen henkisen neuvoston kanssa. Apulaiset saavat neuvotella paikallisen henkisen neuvoston kanssa täyttäessään avustajalautakunnan jäsenen heille antamia erityistehtäviä. On tietenkin tilanteita, jolloin avustajalautakunnan jäsen pyytää apulaista neuvottelemaan paikallisen henkisen neuvoston kanssa jostain erityiskysymyksestä.
- Apulainen voi suorittaa jonkin kansallisen tai paikallisen neuvoston pyytämän erityistehtävän yksityisen uskovan mutta ei apulaisen ominaisuudessa.
- Apulaisen ei sovi neuvotella kansallisen henkisen neuvoston kanssa apulaisen ominaisuudessa.
- Avustajalautakunnan jäsenet eivät ohjaa paikallisia henkisiä neuvostoja tai yksityisiä uskovia näiden toiminnassa, mutta heillä on täysi vapaus esittää ehdotuksia ja suosituksia, joita he pitävät viisaina ja tarpeellisina. Lisäksi he auttavat paikallisia henkisiä neuvostoja saavuttamaan kirjoituksissa säädetyn henkisen ykseyden, toiminnan ja kehityksen tason. Avustajalautakunnan jäsenten tehtävänä on kehittää lämmin ja rakastava suhde paikallisiin henkisiin neuvostoihin ja uskoviin niin, että nämä spontaanisti kääntyvät heidän puoleensa tarvittaessaan neuvoja ja apua.

- Avustajalautakunnan jäsenten ja paikallisen henkisen neuvoston suhteessa vallitsevien erojen ylikorostaminen ei ole vain tarpeetonta vaan vahingollista sellaisen rakastavan yhteistyön ja kannustuksen kannalta, jotka ovat välttämättömiä bahá'í-uskon etenemiselle jokaisella paikkakunnalla. Näiden bahá'í-hallinnon laitosten välisten arvoaseman, tehtävien ja menettelytapojen erojen tarkoituksena on kanavoida, ei estää, bahá'í-asian työtä. Kaikkia näitä hallinnon piirteitä tarkastellaan parhaiten Siunatulle Kauneudelle suoritettavan nöyrän palvelun näkökulmasta – palvelun, joka on kaikkien niiden ylevin tavoite, jotka kokoontuvat Kaikkein korkeimman nimen lipun alle.
- Ei tulisi olettaa toisaalta neuvonantajien ja heidän avustajalautakuntansa ja toisaalta kansallisten henkisten neuvostojen ja näiden alaisten elinten välisen yhteistyön tarkoittavan, että niiden tulee työskennellä samojen hankkeiden parissa samanaikaisesti. Ei ole epäilystäkään siitä, että monissa tapauksissa yhtäaikainen osallistuminen olisi hyödyllistä ja jopa suotavaa, mutta neuvonantajien, kansallisten henkisten neuvostojen ja kaikkien niiden tytärlaitosten työ voidaan myös toteuttaa erikseen ja eri aikoina edellyttäen, että ne eivät ole keskenään ristiriidassa ja että toteutetusta toiminnasta ja siinä saavutetuista tuloksista tiedotetaan perinpohjaisesti ja avoimesti.
- Yleisesti ottaen ei ole avustajalautakunnan jäsenten vaan pikemminkin henkisten neuvostojen tehtävä käsitellä yksilöiden henkilökohtaiset ongelmat ja heidän välisensä ristiriidat ja kurinpidolliset kysymykset. Avustajalautakunnan jäsenet ja heidän apulaisensa ovat kuitenkin bahá'í-hallinnon elintärkeä osa, jonka tehtäviin kuuluu uskovien neuvominen. Jos uskova kääntyy avustajalautakunnan jäsenen tai apulaisen puoleen henkilökohtaisessa asiassa, avustajalautakunnan jäsenen tai apulaisen asiana on päättää, antaako hän neuvoja vai pyytääkö uskovaa kääntymään henkisen neuvoston puoleen.
- Päättäessään, lähteäkö pioneeriksi vai ei, uskova voi vapaasti neuvotella kansallisen henkisen neuvoston ja sen toimielinten tai neuvonantajan tai avustajalautakunnan jäsenen kanssa. Kullakin näistä laitoksista on samaten vapaus käynnistää tällainen neuvottelu ja tehdä ehdotuksia, jättäen kyseiselle uskovalle lopullisen päätöksenteon asiassa. Neuvonantajien ja avustajalautakunnan jäsenten rooli pioneeritoiminnan edistämisessä on erityisen merkittävä. Avustajalautakunnan jäsenet ovat erityisen otollisessa asemassa antamaan ystäville käytettävissään olevien asiakirjojen pohjalta tietoa bahá'í-uskon tarpeista. Kun uskova päättää astua tällaisen palvelun polulle, avustajalautakunnan jäsenen tulee ohjata hänet kääntymään asianmukaisen laitoksen puoleen, on se sitten kansallinen elin tai mannermainen pioneerikomitea, joka puolestaan huolehtii hallinnollisista yksityiskohdista.
- Vastuu matkustavia opettajia käyttävistä hankkeista kuuluu kansalliselle henkiselle neuvostolle ja sen apuelimille. Tämä ei sulje pois matkustavien opettajien ja neuvonantajien tai avustajalautakunnan jäsenten välistä yhteydenpitoa. Itse asiassa sellaisesta yhteydenpidosta voi olla apua molemmille osapuolille, jos vain ymmärretään, että hallintovalta näissä

kysymyksissä kuuluu neuvostoille ja niiden komiteoille.

- Mannermaisen perspektiivinsä ansiosta neuvonantajat voivat helposti havaita naapureina olevien kansallisten yhteisöjen yhteistyömahdollisuudet, erityisesti niiden rajojen läheisyydessä, ja jopa mannerten välillä. Tällaisissa tapauksissa neuvonantajia kannustetaan järjestämään neuvotteluja asianosaisten kansallisten henkisten neuvostojen kesken ja auttamaan niitä tehokkaiden yhteistyöhankkeiden laatimisessa.
- Joidenkin mantereiden osa-alueilla bahá'í-kirjallisuuden levittäminen on valtava haaste. Tällöin neuvonantajalautakunta voi luoda jonkun jäsenensä toimiston yhteyteen koneiston tiedottamaan kirjallisuudesta ja tarkkailemaan kyseisten maiden tilannetta. Tässä ominaisuudessa asianomainen neuvonantaja voi tarpeen mukaan pitää yhteyttä kustannusyhtiöihin.
- Neuvonantajat seuraavat valppaasti omilla alueillaan niin bahá'í-yhteisöjen sisällä kuin sen ulkopuolella ystäville avautuvia mahdollisuuksia osallistua yhteiskunnallis-taloudellisiin kehitystoimiin. He keskittyvät sekä yksilöllisen aloitteellisuuden kannustamiseen tällä toiminnan saralla että sopivien järjestöjen ohjelmien suunnittelu- ja toteutusvalmiuksien kehittämiseen. Heidän työnsä käsittää neuvotteluja kansallisten henkisten neuvostojen ja alueellisten neuvostojen kanssa siitä, mikä rooli yhteiskunnallis-taloudellisilla kehityshankkeilla on yhteisön kasvussa ja miten ne voivat täydentää laajentumis- ja lujitustoimintoja. Neuvonantajien kiinteä osallistuminen koulutusinstituutin toimintaan antaa heille mahdollisuuden auttaa näitä laitoksia huolehtimaan yhteiskunnallis-taloudellisen kehityksen alalla tarvittavasta koulutuksesta ja jopa käynnistämään hankkeita, kun instituutit ovat tähän kyllin vahvoja.

Vaalit ja vuosikokoukset

- Kansalliseen vuosikokoukseen osallistuville neuvonantajille suodaan oikeus osallistua neuvotteluihin. Neuvonantajilla on puheoikeus myös kansainvälisessä konventissa, mutta koska aikaa on niin vähän ja valtuutettuja niin monta, he enimmäkseen pidättyvät tämän oikeuden käyttämisestä.
- Jos kukaan neuvonantajista ei voi osallistua johonkin kansalliseen vuosikokoukseen, he voivat nimittää tuohon vuosikokoukseen yhden tai kaksi avustajalautakunnan jäsentä toimimaan erityisedustajinaan. Vuosikokouksessa mukana olevilla avustajalautakunnan jäsenillä, jotka eivät toimi neuvonantajan edustajina, ei ole puheoikeutta, ellei vuosikokous sitä heille suo.
- Neuvonantajien ja kansallisten henkisten neuvostojen on tarpeen työskennellä yhdessä varmistaakseen, että bahá'í-vaalien pyhyyttä ei loukata. Vuoden aikana tapahtuva uskovien kasvattaminen bahá'í-vaalien peruskysymyksissä ja valtuutettujen perehdyttäminen heidän

velvollisuuksiensa pyhään luonteeseen ovat tehtäviä, jotka voidaan toteuttaa näiden kahden laitoksen yhteistyön puitteissa. Avustajalautakunnan jäsenet ja heidän apulaisensa voivat osallistua pyrkimyksiin auttaa ystäviä paikallisten henkisten neuvostojen, alueellisten neuvostojen ja valtuutettujen vaaleissa. Yksi hedelmälliseksi osoittautunut käytäntö on, että kansallinen henkinen neuvosto järjestää kansallista vuosikokousta edeltävään iltaan tai päivään kokoontumisen, jossa yksi tai useampi neuvonantaja puhuu valtuutetuille bahá'í-vaalien henkisestä merkityksestä ja valtuutetun velvollisuuksista.

- Neuvonantajien tulisi valppaasti tarkkailla menetelmiä, jotka voitaisiin, oikeutetusti tai ei, tulkita vaalikampanjoinniksi. Kun tällaisia menetelmiä havaitaan, neuvonantajain tulisi sopivalla tavalla kiinnittää kansallisen henkisen neuvoston huomio asiaan. Siinä tapauksessa, että kansallisen vuosikokouksen toiminnassa havaitaan merkittäviä poikkeamia vakiintuneista bahá'í-menetelmistä, vuosikokoukseen osallistuvien neuvonantajien tai heidän edustajiensa tulisi tiedottaa asiasta Bahá'í-maailmankeskukseen.

Konferenssit

- Neuvonantajilla on huomattava vapaus kutsua koolle useampia kansallisia yhteisöjä koskevia erityiskokoontumisia, mutta ennen kuin tällaisia konferensseja järjestetään, on tähän saatava Bahá'í-maailmankeskuksen hyväksyntä. Lisäksi neuvonantajien sopii ehdottaa asianosaisille kansallisille henkisille neuvostoille kansainvälisten konferenssien, esimerkiksi kansainvälisen nuorisokonferenssin järjestämistä, ja kannustaa erilaista toimintaa, joka luo tällaisten tilaisuuksien tarvitsemää innostusta.
- Neuvonantajat voivat järjestää konferensseja joko koko mantereen tai sen jonkin osan avustajalautakunnan jäsenille. Aika ajoin voi olla suotavaa kutsua kansallisten neuvostojen jäseniä näihin konferensseihin tapaamaan avustajalautakunnan jäseniä ja tarvittaessa avustaa heitä mannermaisesta rahastosta.
- Kansallisen yhteisön sisällä konferenssien ja seminaarien järjestäminen on kansallisen henkisen neuvoston tai sen komiteoiden tehtävä, ei neuvonantajien tai avustajalautakunnan jäsenten. Näin vältetään vaikutelmalta, että samassa maassa olisi kaksi rinnakkaista konferenssisarjaa, toinen kansallisen henkisen neuvoston alaisuudessa ja toinen neuvonantajien.
- Avustajalautakunnan jäsen voi omalla vastuualueellaan kutsua muutaman lähekkäin olevan paikallisen henkisen neuvoston jäsenet konferenssiin neuvottelemaan heitä koskevista hankkeista tai ongelmista. Mitä ilmeisimmin avustajalautakunnan jäsenet voivat myös omaloitteisesti järjestää apulaistensa kokoontumisia.

Talousarviot, avustusrahostot ja kiinteistöt

- Neuvonantajat voivat neuvotella kansallisen henkisen neuvoston kanssa kansallisessa rahastossa eri tarkoituksiin suunnattujen varojen suuruussuhteista.
- Yksi neuvonantajien ja kansallisen henkisen neuvoston välisten neuvottelujen tärkeä näkökohta on neuvonantajien käytettävissä olevien avustusrahastojen käyttö. Vaikka kunkin rahaston tarkoitus on selkeästi määritelty, on niiden käytön suhteen olemassa suurta joustavuutta. Kirjallisuuden ja audiovisuaalisten materiaalien kehittämiseen tarkoitettuja rahastoja voidaan käyttää esimerkiksi tukemaan joko kokonaisuudessaan tai osittain moninaisten tuotteiden hankintaa, kääntämistä tai julkaisemista, kehittämään ydinkirjallisuuden julkaisuohjelmia, lisäämään kustannusyhtiöiden tai muiden vastaavien elinten kykyä kirjallisuuden ja audiovisuaalisen materiaalin tehokkaasti ja taloudellisesti kannattavalla tavalla tapahtuvaan tuottamiseen ja toimittamiseen. Avustusvaroja opetustyön tukemiseen voidaan myöntää kansalliselle henkiselle neuvostolle ennalta arvaamattomien ja yhtäkkisesti tarjoutuvien mahdollisuuksien hyödyntämiseen, pitkántähtäimen hankkeiden avustamiseen tai jopa bahá'í-uskon kasvuun tähtäävien ohjelmien tukemiseen koko alueella. Muita varoja on neuvonantajien käyttöön annettu koulutusinstituuttien toimintaan, niiden henkilökunnan osittaiseen rahoittamiseen ja pienten pääomakustannusten kattamiseen. Kaikkien näiden rahastojen jakomenetelmistä päättää Kansainvälinen Opetuskeskus tarpeen mukaan.
- Neuvonantajat ja heidän edustajansa voivat neuvotella alueellisten neuvostojen kanssa laadittaessa näiden vuositalousarvioita, jotka sitten alistetaan kansallisen henkisen neuvoston hyväksyttäväksi. Neuvonantajilla on myös valtuudet osoittaa taloudellista tukea alueelliselle neuvostolle käytettävissään olevista rahastoista.
- Bahá'í-kiinteistöjen hallinto on kaikilta osiltaan asia, josta vastaa kansallinen henkinen neuvosto, eikä tämä normaalisti kuulu neuvonantajien velvollisuuksiin. Jos neuvonantajat kuitenkin jossain vaiheessa huomaavat, että jotain kiinteistöä koskevat kysymykset uhkaavat vahingoittaa bahá'í-uskon parhaita etuja, heidän velvollisuutensa on esittää huolensa kansalliselle henkiselle neuvostolle.

Mannermainen rahasto

- Kukin Neuvonantajalautakunta esittää vuoden alussa talousarvionsa Kansainväliselle Opetuskeskukselle. Jos mannermaiseen rahastoon arvioitujen lahjoitusten määrä ei kata odotettavissa olevia kustannuksia, lautakunta saa avustusta kansainvälisestä bahá'í-rahastosta.
- Periaatteessa mannermainen neuvonantajalautakunta voi vapaasti tehdä lahjoituksia mihin tahansa haluamaansa bahá'í-rahastoon tai hankkeeseen. Luonnollisestikin se empii menetellä näin, jos sen toimintaa avustetaan kansainvälisestä bahá'í-rahastosta.

- Ei ole mitään estettä sille, että neuvonantajat antavat mannermaisesta rahastosta yksityiskohtaista tietoa, joko osittaista tai täydellistä, palvelemaansa mantereen kansallisille henkisille neuvostoille ja ystäville. Vaikka tätä käytäntöä ei rohkaista, päätös tällaisissa kysymyksissä on täysin neuvonantajalautakunnilla itsellään.
- Kansalliset yhteisöt eivät ole samalla kehitystasolla ja olosuhteet vaihtelevat suuresti yhteisöstä toiseen. Niinpä neuvonantajat ja avustajalautakunnan jäsenet valistaessaan ystäviä bahá'í-uskon rahastoista saattavat aluksi pitää parempana painottaa joillakin alueilla paikallisia ja kansallisia rahastoja, kun he toisaalla sisällyttävät myös mannermaisen rahaston ystäville tekemiinsä yleisluontoisiin vetoomuksiin. Kansallisten ja paikallisten neuvostojen on sallittua ja suorastaan suotavaa kehottaa ystäviä lahjoittamaan mannermaiseen rahastoon.
- Avustajalautakunnan jäsenten ja heidän apulaistensa ei yleensä tulisi osallistua mannermaiseen rahastoon tehtyjen lahjoitusten aktiiviseen keräämiseen. Tällaiset lahjoitukset voidaan tehdä paikallisten henkisten neuvostojen ja kansallisten henkisten neuvostojen kautta sekä suoraan mannermaiseen rahastoon, milloin neuvonantajat ovat tehneet tätä koskevat järjestelyt. Avustajalautakunnan jäsen tai apulainen voi kuitenkin lahjoittamisen helpottamiseksi ja ystävien sitä pyytäessä, erityisesti etäisillä alueilla, ottaa heiltä välittäkseen lahjoituksia mannermaiseen tai muihin rahastoihin.
- Avustajalautakunnan jäsenten työnsä hoitamisesta aiheutuvat kulut tulisi tarvittaessa kattaa mannermaisesta rahastosta. Mikäli siihen on tarvetta, neuvonantajalautakunta voi päättää myöntää avustajalautakunnan jäsenelle avustusta niin, että tämä voi palvella bahá'í-uskoa täysiaikaisesti ennalta sovitun ajanjakson. Tehdessään tämän päätöksen neuvonantajien on harkittava tällaisen askeleen pitkäaikaisvaikutuksia.
- Normaalisti apulaiset pystyvät työnsä paikallisen luonteen vuoksi huolehtimaan velvollisuuksistaan ilman mannermaisen rahaston tukea.
- Vaikka ystävien on mahdollista kanavoida koulutusinstituutin opettajan taloudelliseen tukemiseen lahjoittamansa varat minkä tahansa käytettävissä olevan rahaston kautta, mannermaisen rahaston painottaminen on tärkeää, koska neuvonantajien on mahdollista ottaa selvää tällaista tukea tarvitsevista instituuteista. Tähän tarkoitukseen korvamerkityt paikallisen tai kansallisen rahaston kautta kanavoidut lahjoitukset siirretään lopulta asianomaiseen mannermaiseen rahastoon sieltä eteenpäin toimitettavaksi.